SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 16, П'ЯТНИЦЯ, 18 КВІТНЯ 2014 РОКУ | 1893 | Vol. 121, No. 16, FRIDAY, APRIL 18, 2014 | $1.00

Воскресіння Христове – безперервне свято

Великоднє пастирське послання українських католицьких єрархів США до священиків, єромонахів та братів, сестер-монахинь, семінаристів та дорогих вірних.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

„Це день, що його сотворив Господь, возрадуємося і возвеселімся в нім!"

Христос, Бог наш, перевів нас від смерти до життя, й від землі до небес (див. Воскресна Утреня, канон, пісня 1). Під час Великого посту ми очистили нашу свідомість, щоб зустріти воскреслого Христа во славі Його Воскресіння і ясно почути, як Він вітає нас: „Радійте!". Це є день Воскресіння, і тому ми можемо співати гимн перемоги: „Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував".

Це є переконливий спів, який свідчить про „надію, що не вмирає" в грудях всіх і кожного з нас, хто йде за „достойним Агнцем, заколеним,

(Закінчення на стор. 15)

Світло, світліше від сонця

Великоднє послання Постійної конференції Українських Православних Єпископів поза межами України у 2014 році Божому.

Всечесному духовенству, в Христі дияконству, преподобному чернецтву і всім вірним Української Православної Церкви поза межами України і на її рідних землях.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Вже близько 2,000 років звучать ці слова з невимовною радістю і духовною силою з уст мільйонів християн по цілому світі.

Воскресіння Христове стало подією, яка назавжди змінила їх життя і наповнила смислом і надією на майбутнє. Свята Православна Церква називає Пасху – празник з празників і торжество з торжеств (Великодня Утреня, Ірмос 8). Пасху Христову святкує все християнство, але тільки Православна Церква святкує його так світло і зворушливо, виражаючи своїми пасхальними Богослужіннями глибоку духовну радість і тріумф перемоги життя над смертю.

(Закінчення на стор. 16)

Україні можуть посприяти миротворці ООН

КИЇВ. – Як повідомила пресслужба Верховної Ради, 14 квітня виконуючий обов'язки Президента України Олександер Турчинов у телефонній розмові з Генеральним секретарем ООН Бан Кі-Муном висловився за проведення на сході України спільної з миротворчими силами ООН антитерористичної операції.

За словами О. Турчинова, ситуація на сході України, зокрема в Донецькій та Луганській областях, повністю повторює той сценарій, який застосовувала Російська Федерація в Криму.

„Російська Федерація надсилає на схід нашої країни спеціяль-

(Продовження на стор. 4)

Перед обличчям зовнішньої аґресії українці повинні об'єднатися

У зв'язку з відвертим намаганням Москви якомога глибше дестабілізувати політичну ситуацію на сході України, в Донецьку і Луганську вже дійшло до збройних виступів проросійських сепаратистських сил проти Української держави. Яку позицію займають центральні органи влади з приводу цих подій, свідчить нижче вміщене Звернення виконуючого обов'язки Президента України Олександра Турчинова до українського народу, оприлюднене у свято Входу Господнього в Єрусалим, 13 квітня.

Сьогодні велике Християнське свято – День Входу Господа нашого до Єрусалиму. Коли Він входив до цього міста, Йому кричали „Осанна!", кидали під ноги одяг та пальмові гілки. А через декілька днів ті ж самі люди вже вимагали Його розіп'яти.

На превеликий жаль, сьогодні це свято затьмарене аґресією та кров'ю. Напередодні координовані Російською Федерацією терористичні загони захопили управління внутрішніх справ та інші адмі-

(Продовження на стор. 4)

„Freedom House": федералізація – спосіб знищення України

ВАШІНҐТОН. – Президент американської неурядової організації „Дім Свободи" (Freedom House) Дейвид Кремер вважає, що Сполученим Штатам Америки та Европейському союзові слід відмовитися від переговорів з Росією про вреґулювання ситуації в Україні. Натомість Вашінґтон і Брюсель повинні запровадити жорсткіші санкції проти кремлівських чиновників і близьких до них олігархів.

На переконання Д. Кремера, є неприйнятним обговорювати з Росією федералізацію України, перенесення виборів та інші внутрішньоукраїнські питання.

„Переговори з Міністром закордонних справ Сергієм Лавровим – марне витрачання часу. Він не людина, яка ухвалює рішення. Він, здається, навіть не входить до вузького кола людей у Кремлі, які впливають на ці рішення. Тому я навіть не знаю, про що з ним можна говорити? Єдина мова, яку розуміє Володимир Путін – це мова сили. Я маю на увазі жорсткі санкції. Я б проти самого Путіна застосував санкції, якщо він продовжуватиме рухатися в цьому напрямку. Я сумніваюся, що США і Европа це зроблять, але гадаю, що російські політики і олігархи повинні розуміти, що проти кожного з них можуть застосувати санкції. Якщо у них буде це відчуття, у них виникне бажання заспокоїти ситуацію", – заявив Д. Кремер.

На думку експерта, жорсткіші санкції Вашінґтон і Брюсель мають запровадити якнайшвидше: „Я б хотів, щоб уже сьогодні Сполучені Штати оголосили про третій рівень розширених санкцій. Це вплине на Росію більше, ніж будь-які заклики сісти за стіл переговорів. Взагалі, про що домовлятися? Росія має забрати свої війська від кордону, має припинити стимулювання заворушень на сході України і повернутися до статус-кво в Криму. Більше говорити немає про що", – ствердив керівник „Дому Свободи".

Неприйнятними Д. Кремер називає і теми, які пропонує обговорювати Росія. Адже в Кремлі хочуть вирішувати, яким буде державний устрій України, якою буде її зовнішня політика і коли українці мають обирати свою владу.

„Російські пропозиції для переговорів про федералізацію – це

(Продовження на стор. 19)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Розпочато антитерористичну операцію

ДОНЕЦЬК. – 15 квітня виконуючий обов’язки Президента України Олександер Турчинов оголосив про початок антитерористичної операції на півночі Донецької области, де проросійські сепаратисти захопили адміністративні будівлі в Слов’янську, Горлівці, Маріюполі, Харцизьку, Краматорську, Макіївці та Єнакієвому, розстріляли авто з працівниками Служби безпеки України. 15 квітня спалахнуло протистояння між сепаратистами і українським військом в селищі Ялта Першотравневого району. Від українських військових сепаратисти вимагали скласти зброю. Коли у небі з’явилися українські гелікоптери, нападники припинили дії. Перший батальйон Національної ґвардії, зформований з добровольців „Самооборони Майдану“, відбув на схід України. СБУ виявила ватажка групи, яка захоплює адміністративні будівлі і дестабілізує суспільно-політичну ситуацію. Ним виявився офіцер спецназу Головного розвідувального управління Росії Ігор Стрєлков. Його розмову з московським куратором оприлюднено в засобах масової інформації (див. „По той бік бою“ на цій сторінці). 14 квітня кризу на сході України обговорили в телефонній розмові президенти США і Росії. Останній заперечував присутність диверсантів і військових Росії на сході України. *(Бі-Бі-Сі)*

США допоможуть Україні

ВАШІНҐТОН. – 14 квітня США знову підтвердили свою потужну підтримку народові України та її заходам з демократичних перетворень. З такою заявою 15 квітня виступило Посольство США в Україні, коментуючи підписання у Вашінґтоні угоди про кредитну ґарантію на суму 1 млрд. дол. Угоду підписали представник уряду США Джейкоб Лю та Міністер фінансів України Олександер Шлапак. Ця кредитна гарантія доповнює фінансову лінію, яку Україна очікує отримати від Міжнародного валютного фонду та інших міжнародних фінансових установ, Евросоюзу, інших донорів як складову маштабної економічної реформи та пляну реконструкції. Ця угода є складовою пакету допомоги, який був ухвалений Конґресом США та Президентом Бараком Обамою. Вона спрямована на підтримку прагнень українського народу забезпечити демократичну та економічну стабільність. *(„Голос Америки“)*

Україна вже отримує газ

КИЇВ. – 15 квітня Україна знову почала отримувати газ за контрактом з німецькою компанією RWE. Реверсні поставки здійснюються через територію Польщі на основі п’ятирічного рамкового договору, який був підписаний в травні 2012 року між „Нафтогазом“ і RWE. Згідно з угодою, обсяг поставок може становити до 10 млрд. кубометрів на рік. Перші поставки за цією маршрутою розпочалися у грудні 2012 року, проте у грудні 2013 року тодішній український уряд вирішив припинити імпорт газу за реверсною схемою через досягнення домовленостей про зниження ціни на російський газ до 268.5 дол. за тисячу кубометрів. Відновлення постачання газу з Европи експерти вважають головним шляхом зниження залежности від імпорту російського газу. Проте Польща та Угорщина, які не мають жодних заперечень щодо участи у цих поставках, мають обмежені технічні можливості, а Словаччина, яка могла б забезпечити найбільші обсяги транзиту газу до України з Европи, має контракт з російським „Ґазпромом“, який може стати на заваді реверсних поставок до України. 15 квітня у Братиславі відбулися переговори між українським та словацьким міністрами енерґетики щодо налагодження реверсних поставок газу через Словаччину до України. *(Бі-Бі-Сі)*

Юлія Тимошенко не була винна

КИЇВ. – 14 квітня Верховний суд України закрив справу щодо Юлії Тимошенко, за якою її засудили до семи років ув’язнення. Справу закрили за відсутности складу злочину. У 2011 році Ю. Тимошенко засудили за звинуваченням у перевищенні повноважень при підписанні газових контрактів з Росією у 2009 році. Тепер вона – кандидат на позачергових виборах президента країни, призначених на 25 травня. *(Бі-Бі-Сі)*

„Ланцюг єднання“ від сходу до заходу

Олександер Костирко

ЧЕРКАСИ. – 12 квітня громадська акція на підтримку єдности України, проти розколу і сепаратизму відбулася у Черкасах. Люди похилого віку, діти та студенти створили живий „Ланцюг єднання“, що постягнувся на кілька кілометрів від Соборної площі в центрі до площі 700-річчя міста на околиці.

Учасники акції пройшли містом, узявшись за руки та закликаючи перехожих приєднуватися до них. В руках багатьох були національні прапори, синьо-жовті кульки, квіти та стрічки. Заклики „Україна понад усе!“, „Крим – це Україна!“, „Схід і захід разом!“, „Ми єдині!“ та інші вигукували учасники ходи. Їх схвально вітали сиґналами водії.

На площі 700-річчя міста усі стали у символічне коло і заспівали Державний гимн України.

Акція „Ланцюг єднання“ у Черкасах. (Фото: Олександер Костирко)

Таку акцію патріоти провели у Харкові, Одесі, Миколаєві, Луганську, Донецьку та інших містах.

По той бік бою

13 квітня „Українська правда“ повідомила про збройний напад диверсійної групи, дії якої спрямовували військові з Росії, на учасників антитерористичної акції біля села Семенівки недалеко від міста Слов’янська. Міністер внутрішніх справ (МВС) Арсен Аваков заявив, що під час сутички загинув капітан спецпідрозділу Служби безпеки України „Альфа“ Генадій Біліченко, тяжко поранені командир „Альфи“ полковник Кузнецов та полковник СБУ Кукса, також поранений співробітник МВС Селіхов. Російський телеканал „LifeNews“ поширив ствердження, що стрілянину відкрили четверо провокаторів з „Правого сектора“. Події біля Слов’янська найкраще висвітлюють перехоплені переговори розвідувально-диверсійної групи Збройних сил Росії з зверхниками, які оприлюднила Служба безпеки України. Нижче їх вміщено у перекладі з російської мови за матеріялами Радіо „Свобода“.

– Зараз до тебе підійде наш чоловік цивільний. Валера його звати, йому ПМ-ських набоїв треба дати – чотири, п’ять, шість пачок. Якщо є калібр 5.45 – дай 10 пачок.

– ПМ скільки йому треба? Стволів?

– Даси йому п’ять штук.

– Ми перекрили дорогу, але тут п’ять доріг, якими нас можна об’їхати і зайти нам у тил...

– Виставити спостереження на них!

– Як нам виставити спостереження, коли нас тут 10 осіб?

– Зараз я вам підкріплення пришлю, але куди вам прислати, на яку вулицю?

– Як ця вулиця називається? Вулиця Свободи...

– Паша, ти врахуй, що у нас ще одна група діє у місті. Вона буде повертатися. Щоб ви не прийняли за... Зрозумів? Ще групи будуть просуватися, попередь, щоб не так, що відразу „Вогонь!“. „Стрільця“ дай до телефону!

– Хто запитує?

– Олександр, він знає.

– Секунду. (На Пашин телефон дзвонить Олександер з Росії.)

– Привіт, яка у вас обстановка?

– Першу атаку ми відбили. Вони налетіли на наш заслін, зазнали великих втрат. Ми не знаємо кого, ми покришили, але когось серйозного.

– Зрозумів. Відмінно! До вас тепер висунеться з Луганська рота. Хто має бойовий досвід, ті й висунуться.

– Добре, хай висуваються, але врахуй, що усі дороги перекриті, їм доведеться з боєм прориватися. Тепер потрібна інформація, кого ми покришили. Покришили дуже серйозну групу. Мої хлопці спрацювали просто на п’ять з плюсом. Не усі ще повернулися, основна група вийшла без втрат, але оскільки вони дотримуються радіомовчанки, то зв’язатися з ними важко.

– Добре, я буду прориватися в Луганськ. А звідти з луганськими групами до вас.

– Ми протримаємося кілька днів з боями. Хай візьмуть якомога більше протитанкової зброї. Якби вона у нас була, то ми уже їх загнали б за Можайськ.

– Я тебе хочу вивести на живий етер „LifeNews“ з Москви.

– Ти певний, що це мені треба?

– Не представляйся! Добре, візьми свого заступника, який говорить з українським акцентом. Хай він представиться заступником командира і чітко зформулює, що там діється. Що усе нормально, ми перемогли, а оті відійшли з великими втратами, у нас втрат немає. І вимоги: ми вимагаємо федералізації України, негайні вибори губернаторів, не пізніше 25 числа. Щоб Рада не могла чинити зовнішні позички без двох третин голосів реґіоналів. Це принципова вимога. Це дуже важливо.

– Я зрозумів, він усе чув і скаже на телефон.

– „Стрільця“ дай до телефону.

– Здравія бажаю, Костянтин Валерійович! Ворог відступив з великими втратами. Вони потрапили у нашу засідку. Наша група розстріляла три авта ВІП-клясу, у яких вони пересувалися. Знищила і охорону, і тих, хто у них був, майже усіх.

– Аксьонову доповіли?

– Ні, ще не доповіли...

– Костянин Валерійович, я прошу уточнити, кого ми усе ж побили?

– Я можу офіційну інформацію дати, що це керівник антитерористичного центру.

– Вбитий?

– Вони кажуть, що поранений. Аваков сказав. Так що ви влучили у кого треба. Ще хочу сказати, що ви добре відзначили свято!

– Постарався. Дякую!

Увічнили пам’ять героя революції

Олександер Вівчарик

СМІЛА. Черкаська область. – Першу на Черкащині пропам’ятну дошку на честь героя „Небесної сотні“ 30-річного Юрія Пасхаліна, який загинув під час штурму силовиками київського Майдану 19 лютого, відкрили на фасаді школи, де він навчався.

На скорботному вічу була присутня його мати Тетяна Пасхаліна з села Носачева, котра зняла біле полотно з дошки. Героїв „Небесної сотні“ лише на Черкащині – п’ятеро. Незабаром встановлять меморіяльні дошки Вікторові Чернецеві та Юрієві Паращукові, яких теж розстріляли на Майдані.

Активісти узяли під опіку сім’ї героїв „Небесної сотні“ і допомагатимуть їм, адже у Ю. Пасхаліна залишився семирічний син.

Дошка пам’яті Юрія Пасхаліна. (Фото: Олександер Вівчарик)

Янукович оселився біля Москви

Щоденна російська інтернет-газета „Ґрани.ру", якій влада загрожує закриттям, 24 березня вмістила статтю провідника російського Альянсу зелених і соціял-демократів Олега Митволя „Янукович консультує з Барвихи", яку вміщено нижче у перекладі з російської мови.

До скинутого українського президента Віктора Януковича, який оселився у номенклятурному підмосковному селищі Барвиха, кілька разів на тиждень приїздять за консультаціями політики з України. Він дає консультації з приводу наступних виборів 25 травня. Також В. Янукович нерідко подорожує Росією.

Разом з ним живуть його цивільна „дружина" Любов Полежай та її дочка. Таку інформацію подала сусідка Леоніда Садикова – батька Л. Полежай. Л. Садиков розповів, що сестра сучасної „дружини" В. Януковича (з своєю донецькою дружиною він не розлучений) Надія Маринцева, яка працює у колишнього президента кухаркою, подзвонила до батька і попросила його не хвилюватися, бо вона і Л. Полежай перебувають у Підмосков'ї, де В. Янукович купив будинок за 52 млн. дол.

Серед його сусідів називають співвласника і президента компанії „Лукойл" Вагіта Алекперова, а також підприємця Олександра Жукова, батька цивільної дружини олігарха Романа Абрамовича.

Будинок В. Януковича міститься у котеджному комплексі „Сади Маєндорфа", в одному кілометрі від офіційної резиденції Володимира Путіна. Це величезний триповерховий будинок, придбаний 26 лютого на ім'я одного з громадян України. Площа приміщень в будинку складає 2,822 квадратних метри, тоді як резиденція В. Януковича в Межигір'ї мала площу 620 квадратних метрів.

Новий будинок Віктора Януковича у Підмосков'ї. (Фото: Микола Середа, ОРД)

Шість-сім років тому, ще до вступу на пост президента України, В. Янукович спорудив триповерховий будинок в селищі „Ляндшафт", у двох кілометрах від Барвихи. Площа його – 1,000 квадратних метрів. Він стоїть на ділянці, яку подарував В. Януковичеві російський олігарх Володимир Євтушенков, співвласник „Русснефті".

Саме цей будинок оформлений на В. Януковича. У ньому він зупиняється, коли приїздив до Москви. У деклараціях про доходи В. Януковича нерухомість на території Росії не значилась.

Об'єднуються в Антиімперський бльок

Під час конференції „За вільну та єдину Україну!". (Фото: УІС)

КИЇВ. – 9 квітня в столичному Центрі національного відродження відбулася конференція „За вільну та єдину Україну!", у якій взяли участь представники восьми національностей, що проживають в Україні.

На початку учасники вшанували пам'ять „Небесної сотні" хвилиною мовчання.

Промовляли директор Центру журналістських досліджень Організації „За демократію та економічний розвиток" Ельхан Нурієв, головний редактор органу ОУН „Шлях перемоги" Віктор Рог, голова Молодіжного націоналістичного конгресу Сергій Кузан, представник грузинської громади Гоча Дадивадзе, азербайджанської діяспори – Алі Даміров, політолог Сергій Пархоменко.

На конференції створено робочу групу для створення Антиімперського бльоку.

УІС

З Києва – до ООН

НЮ-ЙОРК. – 27 березня, коли Генеральна Асамблея ООН розглядала питання аґресії Росії проти України, киянин Генадій Сола прийшов з прапором України до комплексу будівель ООН і разом з Іриною Маковець засвідчував там присутність України. (Фото: Левко Хмельковський)

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статтей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Кримські татари залишені поза Конституцією

СИМФЕРОПІЛЬ. – Нову Конституцію анексованого Криму 11 квітня було ухвалено на позачерговому засіданні кримського парляменту. Громадськість не мала можливости вплинути на зміст цього документу. Кримські татари не отримали обіцяних раніше квот у владі і визначення свого статусу як корінного народу. За проєкт проголосували 87 депутатів, які заспівали гимн Росії. Голова Конституційної комісії Григорій Йофе ствердив, що робота над документом велася за участи російських фахівців. Вищі представницькі органи кримських татар – Курултай та Меджліс – також залишилися поза правовим полем нової кримської реальности. *(Радіо „Свобода")*

У Криму виникли проблеми з водою

СИМФЕРОПІЛЬ. – 12 квітня невизнаний Києвом прем'єр-міністер Криму Сергій Аксьонов заявив, що на півострові з'явились проблеми з водою, і відповідальність за це нібито лежить на Києві, який, як було сказано, саботує подання води в систему Північно-Кримського каналу. Поливний сезон не розпочався. У Державній аґенції водних ресурсів України пояснили, що для встановлення режиму роботи каналу необхідно укласти договори з водокористувачами на подання води, але станом на 11 квітня, попри офіційне звернення керівництва управління каналу, не отримано документів від представників автономії. Разом з тим розпочато недозволений забір води, що порушує режим роботи каналу. *(Радіо „Свобода")*

Кандидата закидали яйцями

ПАВЛОГРАД, Дніпропетровська область. – 12 квітня кандидата в президенти України Михайла Добкіна під час поїздки на Дніпропетровщину закидали яйцями в Павлограді. А голову Дніпропетровської обласної ради, реґіонала Євгена Удода закидали яйцями пікетувальники біля Національного центру аерокосмічної освіти молоді, де мав виступати М. Добкін. У призначений час він не з'явився, однак, біля входу до будівлі центру згуртувались активісти з синьо-жовтою символікою. Коли стало відомо, що М. Добкіна не буде, вони закидали яйцями Є. Удода. Пікетувальники скандували „Ганьба!", „Банду геть!" і звинувачували членів Партії Реґіонів у розкраданні бюджетних грошей. Прес-служба Партії Реґіонів заявила, що приїзд М. Добкіна до Дніпропетровська було скасовано через „збройні провокації". *(Радіо „Свобода")*

Звільнено директора гімназії

СИМФЕРОПІЛЬ. – 10 квітня директор єдиної в місті української школи-гімназії Наталя Руденко під тиском „самооборони Аксьонова" та погрозами від місцевого чиновництва написала заяву про звільнення з посади. Вона очолила школу з дня її відкриття у 1997 році. Під її керівництвом навчальний заклад став одним з найкращих в Автономній Республіці Крим. Перед школою зібралася група людей, які називали себе батьками учнів і представниками „самооборони", до директора прибули заступник міського голови Ілля Глазков і керівник управління освіти Тетяна Сухіна, які погрожували звільнити директора „за статтею" і наполягли, щоб вона написала заяву на звільнення „за згодою сторін". Раніше „міністер освіти Криму" Наталія Гончарова заявила на телебаченні, що у відомстві існує домовленість про перетворення української гімназії в російськомовну школу. В Криму діє близько 500 російськомовних шкіл, а також п'ять україномовних, зокрема єдина школа-гімназія. Батьківський комітет гімназії звернувся до керівництва Криму з вимогою відновити на посаді директора Н. Руденко. Міністерство освіти і науки України розцінило цей випадок як акт репресії самозваної влади Криму і вияв переслідування українських шкіл та вчителів. *(Радіо „Свобода")*

Кримчани хочуть бути українцям

СИМФЕРОПІЛЬ. – В середньому 100-120 кримчан щодня відмовляються від російського громадянства. В Криму діють чотири пункти, які приймають заяви про громадянство, – у Севастополі, Симферополі, Бахчисараї та Білогорську. Люди займають чергу до них з 6-ої години ранку і стоять майже увесь день. Кожній особі, яка написала відмову від російського громадянства, видається довідка. Процедура написання відмов мала закінчитися 18 квітня. Процес контролюють військові, що приїхали з Росії. *(„Українська правда")*

АМЕРИКА І СВІТ

НАТО не піддається на обман Кремля

БРЮСЕЛЬ. – В оприлюдненій 13 квітня заяві Генеральний секретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен прокоментував спроби Москви ввести в оману світову громадськість, зокрема маючи на увазі безпідставні нападки Кремля на справедливу позицію Заходу щодо України: „Російська пропаґанда проти НАТО і Заходу – це ніщо інше, як димова завіса для приховування власних протиправнних дій". Генеральний секретар НАТО ствердив, що Росія тепер ізольована від усього світу, а її міжнародний авторитет знищений. „Москва стоїть перед вибором: або перестати звинувачувати інших і відвести військо від кордонів України, або опинитися у ще глибшій міжнародній ізоляції", – сказав А. Ф. Расмусен. *(„Голос Америки")*

США і Німеччина підтримують Україну

ВАШІНҐТОН. – 11 квітня Президент Барак Обама під час телефонної розмови з Канцлером Німеччини Анґелою Меркель закликав Европу бути готовою до запровадження нових санкцій проти Росії у зв'язку з її все глибшою ескаляцією напружености на кордонах з незалежною Українською державою. Обидва керівники вважають, що Росія повинна негайно відвести свої війська від українського кордону. Президент Б. Обама і Канцлер А. Меркель висловилися на користь „фінансової підтримки України з боку світового співтовариства". *(„Дзеркало тижня")*

Москва не зрікається неправди

ВАШІНҐТОН. – 12 квітня Державний секретар США Джон Кері і Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров обговорили у телефонній розмові кризу довкола України. Дж. Кері попередив С. Лаврова, що на Москву чекають нові наслідки, якщо вона не вживатиме заходів щодо нормалізації ситуації на сході України. Тим часом С. Лавров повторив пропаґандистську вигадку Кремля, нібито криза в Україні виникла „через іґнорування нинішньою київською владою законних потреб та інтересів російського і російськомовного населення". *(Бі-Бі-Сі)*

Захід має заговорити єдиним голосом

ВАШІНҐТОН. – Виступаючи на слуханнях Гельсінкської комісії при Конґресі США 10 квітня, її голова сенатор-демократ Бенджамін Кардін сказав, що Сполучені Штати разом з міжнародним співтовариством, зокрема Европейським союзом і Організацією безпеки і співробітництва в Европі, повинні знайти способи для ефективної допомоги Україні і стримати аґресію з боку Росії. „Абсолютно необхідно, щоб ми заговорили сильним, єдиним голосом, ставши на боці українського народу. Нам необхідно продовжувати стояти поруч з українським народом у забезпеченні демократії, територіяльної цілісности і незалежности України". – сказав сенатор Б. Кардін. *(„Голос Америки")*

Нідерлянди – на боці України

АМСТЕРДАМ. – Нідерлянди припиняють співпрацю з Російською Федерацією у військовій сфері. Про це 11 квітня заявила Міністер оборони країни Жанін Генис-Пласгерт. За її словами, це рішення буде в силі до тих пір, поки не знайдеться „прийнятне розв'язання" кризи в Україні. *(„Дзеркало тижня")*

Не боятися залякувань Москви

ПРАГА. – Президент Чехії Мілош Земан під час зустрічі з головою Европейського парляменту Мартіном Шульцем 11 квітня закликав застосувати, якщо буде потрібно, жорсткі превентивні заходи проти залякувань з боку Москви. „Краще запобігти пожежі, аніж потім гасити її", – сказав М. Земан. На його думку, якщо російські війська увійдуть на територію України, це може спричинити небезпечну ланцюгову реакцію. Голова Европарляменту М. Шульц, у свою чергу, підтримав вимогу про відведення російських військ від кордону з Україною. „Те, що зараз відбувається на кордонах Евросоюзу, можна трактувати так: „Я сильний, ти слабкий, тому роби, що я кажу", – заявив німецький політик. Подальше порушення суверенітету України, за його словами, неминуче спричинить розширення санкцій щодо Росії". *(„Німецька хвиля")*

Пом'янули блаженного о. Омеляна Ковча

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 25 березня на території Меморіяльного музею тоталітарних режимів „Тюрма на Лонцького" відбулися поминальні заходи з нагоди 70-річчя від дня смерти блаженного священномученика о. Омеляна Ковча. Саме з цієї тюрми його забрали до концтабору „Майданек".

Скорботна громада взяла участь у Панахиді та вічі. Присутні спільно молилися за пароха „Майданека", мученика за віру о. О. Ковча, за всіх закатованих в тюрмах НКВД, а також за героїв „Небесної сотні".

Панахиду відслужив о. Зіновій Харкавий, який розповів про душпастирське служіння о. О. Ковча. Племінник о. О. Ковча Василь Мацилюх розповів про нього. Також слово мав депутат обласної ради Юрій Зірченко.

Племінник блаженного Іван Ковч прочитав власного вірша-посвяту стрийкові. Вірші Тараса Шевченка та Івана Франка прочитав актор Національного академічного українського драматичного театру ім. Марії Заньковецької, Народний артист України Святослав Максимчук. Також виступили директор Національного музею „Тюрма на Лонцького" Руслан Забілий і представники громадських організацій.

Образ о. Омеляна Ковча на мурі тюрми під час скорботного заходу. (Фото: Марта Осадца)

Організувала захід громадсько-патріотична організація „Український чин".

Перед обличчям...

(Закінчення зі стор. 1)

ністративні будівлі у декількох містах Донецької области.

Особливо небезпечно це відбувалось у місті Слов'янськ, де працювали одягнені в російську уніформу та озброєні російськими автоматами професійно підготовлені злочинці.

Сьогодні вранці у Слов'янську колону представників силових структур, які мали завдання захистити громадян у цей святковий недільний день, обстріляли з автоматичної зброї. Злочинці відкрили шквальний вогонь, прикриваючись живим щитом з місцевих мешканців, обдурених російською пропаґандою.

Під час цієї операції загинув капітан спецпідрозділу Служби безпеки України „Альфа" Генадій Біличенко, було тяжко поранено командира „Альфи" полковника Кузнецова та полковника СБУ Куксу. Також поранення отримав співробітник Міністерства внутрішніх справ Селіхов.

Кров українських героїв пролилась за нашу землю, за єдину, суверенну, неділиму Україну. Кров пролилась на війні, яку проти України веде Російська Федерація. Аґресор не зупинився і продовжує організовувати заворушення на сході нашої країни.

Це не війна між українцями. Це штучно створена ситуація протистояння, яка має на меті послаблення та знищення самої України. Але, врешті, це послаблює наших ворогів. Росію сьогодні засуджує весь цивілізований світ.

Ми робили все, аби уникнути людських жертв. Але ми готові дати відсіч всім спробам вторгнення, дестабілізації та терористичним діям зі зброєю в руках.

Рада національної безпеки та оборони прийняла рішення розпочати широкомаштабну антитерористичну операцію з залученням Збройних Сил України. Ми не дамо Росії повторити кримський сценарій у східньому реґіоні України.

Для тих, хто не стріляв у наших силовиків, хто складе зброю і покине захоплені адміністративні приміщення до ранку понеділка, я в підписаному Указі дав ґарантії незастосування проти них відповідного покарання за вчинені дії.

Ми готові розглядати питання суттєвого розширення повноважень реґіонів та широкої реформи місцевого самоврядування, а також оновлення влади на місцях.

Але кожен, хто на підтримку аґресорів та окупантів веде озброєну боротьбу проти нашої країни, не уникне покарання та відповідальности.

Я звертаюся до всіх співвітчизників на Сході нашої країни – не будьте інструментами в цинічній та чужій війні проти власної країни. Не підтримуйте тих, хто хоче зруйнувати мир та спокій і штовхає ваш реґіон у безодню економічної катастрофи, у безодню громадянського протистояння.

Я звертаюсь до тих, хто хоче захистити Україну: зараз головне – не дестабілізувати ситуацію в країні, не підігравати ворогові та його аґентурі, мета яких – зірвати вибори, повалити владу в Україні, створити ситуацію хаосу та некерованости.

Я звертаюся до кожного українця: перед обличчям зовнішньої аґресії ми повинні об'єднатися. Кожен має робити що може для того, щоб зупинити паніку та зупинити втягування суспільства в громадянське протистояння.

Тільки разом, відчуваючи підтримку один одного, ми подолаємо всі сьогоднішні проблеми. Вірю, що так і буде.

Нехай Господь благословить Україну та кожного з вас. *(„Еспресо ТВ")*

Україні можуть посприяти...

(Закінчення зі стор. 1)

ні підрозділи, які зі зброєю в руках захоплюють адміністративні приміщення та своїми діями ставлять під загрозу життя сотень тисяч наших громадян", – сказав О. Турчинов, пояснивши, що ситуація відрізняється від тієї, що була в Криму, „тому що більшість населення не бажає підтримувати сепаратистів".

О. Турчинов також повідомив, що зараз розпочалася великомаштабна антитерористична операція з метою захистити цивільне населення нашої країни. „Українські громадяни просять владу захистити їх від тероризму та озброєних злочинців. Ми не можемо залишити наших громадян наодинці з озброєними терористами, які погрожують їх життю та здоров'ю та намагаються розірвати країну на шматки", – підкреслив в. о. Президента України.

Водночас О. Турчинов наголосив, що влада готова співпрацювати з представниками громадськости з усіх реґіонів України для того, щоб з усіма налагодити конструктивний діялог, „але тероризму та російській аґресії ми будемо протистояти".

Крім того, аби світова спільнота засвідчила правомірність дій українських правоохоронців та військових в ході антитерористичної операції, О. Турчинов запропонував Б. Кі-Мунові провести спільну операцію з миротворчими силами ООН. „Ми вітаємо, якщо за Вашою допомогою буде проведена спільна антитерористична операція на сході. Тоді фахівці та спостерігачі самі зможуть засвідчити леґітимність та правомірність наших дій", – зазначив О. Турчинов.

У свою чергу, Б. Кі-Мун зауважив, що влада вжила тих кроків, „які були необхідні для вреґулювання ситуації в Україні в цілому та на сході та півдні зокрема... Хочу висловити свою повну підтримку – як Вам особисто, так і народові України. Ви можете повністю розраховувати на ООН як на партнера. Я зроблю все від мене залежне, щоб ситуація якнайшвидше розв'язалася мирним шляхом", – підсумував Генеральний секретар ООН.

(„Еспресо ТВ)

З УКРАЇНСЬКИХ РЕФЛЕКСІЙ

„Придивляйся до рук своїх...“

Петро Часто

Бувають хвилини в житті, коли душу охоплює особлива, якась мовби неземна, зовні й безпричинна, але така нестримна радість, що хочеться обійняти весь світ разом з усім сущим у ньому – великим і малим, добрим і злим, своїм і чужим. Сказано ж: Бог посилає сонце на всіх – і праведних, і грішних. То, може, цей стан є Божим знаменням, тією іскрою, яку належить роздмухувати у велике і вже незгасне полум'я? Як навчитися цьому? Як поєднати те, що здається непоєднуваним – обов'язок перед небом з обов'язком перед землею? Чи це вже людська приреченість – вічно борсатися посередині, не спромагаючись з'єднати береги однієї ріки, або взагалі опустити руки і пливти за течією німою колодою? Ні, тільки не це. Христос остерігав: будьте або гарячими, або холодними, але не літеплими. А в Данте є така ось візія: у пеклі найбільше вогонь пече тих, хто в житті був байдужим.

Тому не біймося суперечностей. Це те саме, що боятися себе. Насправді їх нема ніде, крім як у нашій голові – коли вона слабка, несамостійна і дозволяє світові засмічувати її чужими, не перевіреними власним досвідом приписами і догмами. А перевіряти треба – голову, переконання, силу і напрям волі, вагу свого „я“, його відповідальність, його готовність до життя і до смерти, якої – цього в жодному разі не забуваймо! – насправді нема.

Про потребу такої самоперевірки колись написав прекрасного вірша Дмитро Павличко, один з найкращих українських поетів, наш сучасник. Там є такі рядки:

Придивляйся до рук своїх, придивляйся,
Думай, кому ти їх подавав неохоче.
Згадуй усе, що ти ними зробив....
Ось без твоєї волі ворухнулися пальці...

Придивлятися треба й до наших внутрішніх станів, зокрема й до безпричинної радости. Казав колись мудрий поляк: коли радієш, то не підстрибуй занадто високо, щоб у цей момент хтось не висмикнув ґрунт з-під твоїх ніг.

Ця порада згадалася мені в одну з нещодавніх неділь, коли славна на всю Україну і вже й поза нею Руслана, щирий-прещирий голос революційного Майдану, зверталася в етері незалежного телеканалу „Еспресо ТВ“ до Росії і росіян з такими словами: „Ми вам не вороги, ми ваші брати, ми вас любимо...“.

Саме тієї неділі наші „брати“ захоплювали урядові будинки на сході і півдні України і проголошували „Донецьку республіку“. Також тієї неділі ми вже знали, що 86 відс. росіян схвалюють насильницьке відірвання Криму від України. І що 75 відс. росіян підтримують політику Володимира Путіна щодо України і готові йти воювати з українцями, своїми „братами“...

Що всі люди – брати, це так лише у можливості, в перспективі, в якій ми колись будемо усвідомлювати і відчувати себе дітьми єдиного Бога, братами у Христі, тобто у взаємній любові. Але тут ідеться про сьогоднішню реальність і реальну історичну проблему: чи за 360 літ від Переяславу Росія бодай один-єдиний раз поставилася до українців як до братів у Христі? Ні, з московської півночі котилося на Україну, вал за валом, тільки зло, тільки невпинна ненависть, невпинна фізична і духовна смерть.

Нормальним людським розумом це неможливо збагнути. Втім, вони самі це визнають, Федір Тютчев, один з їхніх придворних поетів-імперців, хвалився, що „умом Россию не понять, в Россию можно только верить...“. Але ж це вже якась інша, не християнська, віра – в Росію, котра не може насититися загарбництвом. Чи не та це віра, про яку казав Христос: „І біси вірують, і тремтять...“?

(Продовження в наступному числі)

Зустрічі президента СКУ Євгена Чолія

Зустріч Євгена Чолія з урядовцями України.

КИЇВ. – 25-26 березня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій зустрівся з представниками громадянського суспільства України – провідником „Третьої Української республіки" Юрієм Луценком, головою громадської організації „Центр UA" Олегом Рибачуком та учасником Громадського сектора Евромайдану Володимиром В'ятровичем. Під час зустрічей було обговорено питання про подальше співробітництво між СКУ та громадськими організаціями в Україні.

Президент СКУ також побував на Евромайдані, де поклав квіти перед портретами „Небесної сотні", відвідав польову каплицю та спілкувався з о. Михайлом Дударем.

24-26 березня Є. Чолій зустрівся також з Віцепрем'єр-міністром Олександром Сичем, Міністрами Остапом Семераком, Павлом Шереметою, Сергієм Квітом, секретарем Ради національної безпеки і оборони Андрієм Парубієм, головою Національного банку України Степаном Кубовим та іншими урядовцями. Мова йшла про кризу в Україні, нелеґітимний референдум в Криму та його окупацію російськими військами, що є загрозою світового маштабу, поборювання дезінформації щодо подій в Україні.

Також ішлось про втілення в життя Угоди про асоціяцію між Европейським Союзом і Україною, прискорення вступу України в ЕС, пристосування українських законів до европейських стандартів, енерґетичне самозабезпечення України, боротьбу з корупцією, покращення інвестиційного клімату, шляхи подолання економічної кризи, міжнародну конференцію донорів, травневі президентські вибори та міжнародні спостережні місії, у тому числі й від СКУ.

У ході зустрічей було узгіднено шляхи майбутньої співпраці між СКУ та Урядом України.

„Ці зустрічі були дуже важливі, щоб вирішити, як СКУ може допомогти в захисті незалежности, евроінтеґрації та подальшій розбудові Української держави", – зазначив президент СКУ Євген Чолій.

У більшості зустрічей разом з Є. Чолієм взяли участь члени Ради директорів СКУ – президент Конґресу Українців Канади Павло Ґрод та Зенон Потічний – скарбник СКУ.

СКУ

АМЕРИКА І СВІТ

Російські вчені залишаться без віз

ВАШИНҐТОН. – Департамент енерґетики США закрив російським вченим доступ до своїх лябораторій. У віданні цього департаменту перебуває 17 національних лябораторій, їхній загальний бюджет перевищує 14 млрд. дол., там працюють понад 60 тис. осіб. За даними за 2012 рік, в лябораторіях на постійній основі працювало щонайменше 2,000 громадян Росії, ще кілька тисяч щорічно приїжджають для короткотривалих наукових досліджень. Всього у 2013 році до США в'їхало майже 7,000 росіян за візою „J", яка видається в основному вченим та аспірантам. *(„Дзеркало тижня")*

Канада не перестає тиснути на Росію

ОТАВА. – Влада Канади запровадила санкції проти керівників виборчих комісій Криму і Севастополя, а також проти нафтової компанії „Чорноморнафтогаз". Про це 12 квітня повідомив Міністер закордонних справ Канади Джон Бирд. Під санкції потрапили голова Кримської виборчої комісії Михайло Малишев і керівник Севастопольського виборчого комітету Валерій Медведев. „Ми залишаємося твердими в нашій підтримці України і зробимо все, щоб разом з нашими союзниками і країнами-однодумцями тиснути на Росію, поки вона загострює ситуацію в Україні", – підкреслив Дж. Бирд. Раніше Канада зупинила свою участь у підготуванні зустрічі „Великої вісімки" в Сочі і відкликала свого посла з Москви. Прем'єр-міністер Стівен Гарпер своїм рішенням скасував всі військові контакти з Росією, а також припинив діяльність Міжурядової економічної комісії, котра займалася розвитком економічних зв'язків Канади і Росії. *(„Кореспондент")*

Лондон звинувачує Москву

ЛОНДОН. – 11 квітня Міністер закордонних справ Великобританії Віліям Гейґ закликав Росію припинити всі спроби дестабілізувати політичну і економічну ситуацію в Україні. В. Гейґ зазначив, що дії Росії „підривають можливість проведення групових переговорів щодо ситуації на півдні і сході України. За словами В. Гейґа, якомога швидше повинна бути вироблена чітка та єдина позиція Европи щодо того, що відбувається на українсько-російському кордоні. *(„Голос Америки")*

ООН закликає до діялогу

НЮ-ЙОРК. – 13 квітня Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун у спеціяльній заяві закликав всі сторони конфлікту в Україні проявити максимальну стриманість і вступити в діялог з метою деескаляції ситуації в цій країні. Б. Кі-Мун висловив „глибоку стурбованість подальшим погіршенням ситуації і зростаючим потенціялом насильницьких сутичок". Генеральний секретар ООН закликав „працювати з метою стабілізації і умиротворення, дотримуючись при цьому принципу верховенства закону". *(Радіо „Свобода")*

Економіка пов'язана з кліматом

ВАШИНҐТОН. – 12-14 квітня у столиці США відбувався щорічний фінансовий форум, на якому йшла мова про заходи боротьби з кліматичними змінами. Організація Об'єднаних Націй, Міжнародний валютний фонд і Світовий банк закликали міністрів фінансів усіх країн країн запроваджувати податки на викиди вуглекислого газу в атмосферу. Голова МВФ Крістін Лаґард наголосила на необхідності припинення субсидій на вугілля, нафту і газ. Президент Світового банку Джим Ен Кім висловив побоювання, що зміна клімату зупинить економічне зростання в країнах, що розвиваються. За словами Генерального секретаря ООН Бан Кі-Муна, людство досягло критичного моменту, коли треба вживати невідкладних заходів, щоб перешкодити кліматичним змінам. *(Бі-Бі-Сі)*

Франція посилює присутність у Чорному морі

ПАРИЖ. – Згідно з рішенням Міністерства оборони Франції, 14 квітня до групи бойових і допоміжних французьких кораблів в акваторії Чорного моря приєднався протичовновий фреґат „Дуплекс". Раніше, 28 березня, французьке рятувальне судно „ФС Еліз", перейшовши чорноморські протоки, увійшло у Чорне море, де взяло участь у військово-морських навчаннях у Варні (Болгарія). Зараз судно залишається в акваторії Чорного моря.10 квітня Босфор і Дарданелли перетнули есмінець Військово-морських сил США „Дональд Кук" і корабель розвідки Військово-морських сил Франції „Дуп'ю де Лом". *(Радіо „Свобода")*

Вбивства активістів – знаряддя ворога

Останнім часом майже в кожному числі „Свободи" з'являються вістки про зумисні вбивства в Україні активних учасників революційного оновлення держави і суспільства. Повідомлялося про загиблих у Криму майора Станіслава Карачаєвского, прапорщика Сергія Кокурина, кримчанина Решата Аметовякия, закатованого на Черкащині Василя Сергієнка, вбитих у Донецьку Дмитра Чернявського і у Києві В'ячеслава Веремія. Сумний перелік доповнює список „Небесної сотні", у якому вже значаться 104 особи. Явищем останнього часу стали жорстокі вбивства активістів громадського життя на замовлення.

До 1990-их років вбивства на замовлення були в Україні рідкісним явищем і пов'язувалися з ревнощами, помстою, особистою неприязню, тобто вчинювалися переважно на побутовому ґрунті. Розкриття їх було досить високим і складало у середньому не менше 70 відс. З початку 1990-их років почастішали вбивства у площині підприємництва при переділі сфер впливу, усуненні комерційних конкурентів. У газетах з'явилися оголошення „Виконаю будь-яке конфіденційне доручення", „Шукаю можливости заробити 2,000 долярів" і т. п.

Жертвами вбивств на замовлення стали відомі політичні діячі, представники законодавчої та виконавчої влади. Деяким з таких вбивств були дані далекі від криміналу пояснення: самогубство генерала Юрія Кравченка, шляхова катастрофа В'ячеслава Чорновола. До завершення так і не дійшло слідство щодо замовників вбивства Георгія Ґонґадзе. У 2013 році в Україні сталися три найбільш резонансних вбивства на замовлення впродовж останніх п'яти років – вбивства директора готельного комплексу „Феофанія" Юрія Фоміна, селищного голови в Симеїзі Кирила Костенка, міського голови у Феодосії Олександра Бартенєва. Розкриття вбивств на замовлення залишається низьким.

Поширенню практики вбивств на замволення сприяє сумний досвід Росії, де це явище набуло великого поширення. Ще не забулися вбивства журналістів Владислава Лістьєва, Анни Політковської, Пола Хлєбнікова, Наталії Естемірової, загадкова смерть Юрія Щекочихина. За дев'ять років в Росії загинули 20 журналістів, повідомив Міжнародний комітет захисту журналістів. Безкарність злочинців заохочує нових замовників. Постріли снайперів на Майдані відкрили трагічний мартиролог – в містах і селах стаються усе нові трагедії, вбивства стали знаряддям сепаратистів, заохочуваних Москвою, прихильників недавньої корумпованої влади, різних ворогів України. У Шполі на Черкащині 5 квітня стріляли в доньку члена місцевої організації Всеукраїнського об'єднання „Свобода" Людмилу Римар – жінка перебуває в реанімації.

Розстріл „Небесної сотні", вбивства активістів стали вислідом кримінальної суті режиму Віктора Януковича. Ніхто з полеглих свідомо не йшов на смерть, постріли неочікувано вирвали їх з життя. Незаліковною раною залишаться втрати синів для численних матерів. Але протистояння триває і Україна не забезпечена від нових жертв. Лише рішучі дії світової спільноти можуть прискорити усунення аґресії, що означатиме приборкання злочинних дій найманих вбивць.

ІСТОРІЯ

Росія завжди була аґресором у Криму

Левко Хмельковський

У прадавні часи в Криму жили кімерійці – скотарські племена іранського походження. Їх витіснили таври. Від цього народу походять давні назви Таврія, Таврида. Потім Крим захопили скити, котрих витіснили ґоти з Скандинавії. Вони панували у степових районах і деяких приморських містах. Перебування в кримських степах ґотів тривало порівняно недовго. Під могутнім натиском гунів вони вимушено пішли в гористі місця Криму, де поступово змішалися з нащадками скитів.

У першій половині V ст. в Криму виникли дві грецькі держави: Херсонес Таврійський з столицею в межах нинішнього Севастополя і Боспор на місці Керчі. Греки будували кораблі, вирощували виноград, оливки, споруджували храми, театри, стадіони. Після розпаду Римської імперії Крим потрапив під вплив Візантії. На південному узбережжі Криму було споруджено фортеці Алусту і Горзувіти. На підступах до Херсонесу через гірський Крим теж було споруджено могутні фортеці.

У IX ст. київські князі провадили походи до Криму, на південне узбережжя. Київський князь Володимир прийняв офіційне хрещення в Криму і відтоді став запроваджувати християнство у Київській Русі. Але у Криму господарювали половці, від яких залишилися назви Аю-Даґ, Артек.

1223 року прийшли завойовники з Золотої орди, після розпаду якої Кримом заволоділи турки і татари. Між українськими землями та Кримом утворилася широка степова смуга, яку заселяли українці і татари. Деякі кримські хани вільно розмовляли українською мовою, а українці засвоїли тюркські слова: осавул. булава, бунчук, барабан, сурма, табір, майдан. Між Кримом і Запоріжжям налагодились економічні зв'язки. Кримські хани дозволяли козакам рибалити у лиманах та на узбережжі. Запорожці надавали татарам можливість випасати худобу на українських землях.

В середині XVII ст. загострились взаємини між Польщею та Кримським ханством. Крим допомагав військом українським гетьманам. Але Крим у 1768 році захопила Росія. Туреччина оголосила війну Російській імперії, зазнала поразки і була змушена до перемовин, за якими було підтверджено приєднання Криму до Росії.

У 1853-1856 роках в Криму відбулася війна між Російською імперією та союзними військами Османської імперії, Британії, Франції і Сардинії, у якій Росія зазнала поразки, але територія півострова усе ж залишилася у складі імперії. Росії було заборонено утримувати фльоту на Чорному морі.

У грудні 1917 року після розпаду Російської імперії у Криму виникла Кримська народна республіка, яка стала першою у світі мусульманською державою. Протягом січня 1918 року більшовикам вдалося повалити республіканську владу і захопити весь півострів. Військо Української Народної Республіки вирушило проти загарбників, але під тиском німецького командування було зупинене. Завершили звільнення Криму від більшовиків німецькі війська. У травні 1918 року український уряд, виконуючи умови Берестейського миру, вивів військо з Кримського півострова до Мелітополя.

Радянська влада у Криму була проголошена 18 жовтня 1921 року. Представники кримськотатарської інтеліґенції безуспішно пропонували надати Криму право самостійних взаємин з закордоном, провадження зовнішньої торгівлі. Усе ж кримськотатарська мова була визнана державною, поряд з російською мовою. На півострові було утворено 145 кримськотатарських сільських рад і п'ять районів, а також 102 російські, 29 німецьких, сім болгарських, п'ять грецьких, по одній

(Закінчення на стор. 10)

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році **Видає Український Народний Союз**

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"	
Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Оголошено конкурс СФУЖО

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) оголошує 31-ий літературний конкурс ім. Марусі Бек і запрошує учасників віком 21-35 років. Тема конкурсу: „Жінка в творах та картинах Тараса Шевченка". Термін надсилання творів – до 29 травня.

Тему твору вибрано згідно з відзначенням 200-ліття від народження Тараса Шевченка. Літературний твір має бути у формі нарису, наукового дослідження або оповідання, написаний в розмірі 1,000-2,000 слів та підписаний псевдонімом. Додатково, в закритій конверті, слід подати коротку довідку про авторку, прізвище, вік, підписану фотографію та адресу.

Нагороди переможцям – 750 дол. за перше місце, 500 дол. – за друге, 300 дол. – за третє місце .

Твори слід надсилати друковані, українською мовою, з переліком використаних першоджерел, на адресу: WFUWO Konkurs Marusi Bek, 2118A Bloor St. W., Suite 205, Toronto ON, M6S 1M8 Canada.

Переможці конкурсу будуть оголошені в журналі „Українка в світі".

Орися Сушко,
голова СФУЖО,
Ірина Паттен,
координатор конкурсу
Торонто

Світом править хам

Росія живе брехнею. Що на черзі? Чергові реґіони, які Росія начебто віддала колись Україні? Володимир Путін вже наочно продемонстрував світові, що межі блюзнірства для нього нема. Від нього можна чекати найбожевільніших кроків. Більшовики анексували українські землі на Вороніжчині, Курщині, Білгородщині. Я вже мовчу про Кубань… Росія Бориса Єльцина нахабно і безсоромно забрала українську нерухомість за кордоном, присвоїла собі спільний золотовалютний запас, грошові заощадження українців. А путінська Росія анексувала Крим, прикриваючись псевдореферендумом. Мовляв, Крим віддали Україні незаконно, а жителі Криму сплять і бачать себе у складі „великої і неділимої".

І ніхто, навіть політики, не згадали про те, що в обмін на Крим Україну змусили віддати до складу Росії величезну територію понад Озівським морем з населенням 1.2 млн. осіб. Якщо вже Росія так багато говорить про історичну справедливість, хай би повернула ці землі Україні…

Нічого нового в діях Росії нема. Вона аґресивна і підступна, як і кожна держава, що просякнута духом зверхности над іншими, зневагою до народів менших, хоч і культурніших. Українці вже не раз за останні місяці демонстрували всьому світові самопожертву і героїзм у відстоюванні своїх прав і свобод. Але Крим втратили. Не через звичайних людей, а через недолугість влади.

Чому у військових не прокинулась злість хоча б після того, як було вбито українського вояка? Яким треба бути стратегом, щоб, побачивши до чого йде, не вивести кораблі з Донузлава у відкрите море? А якщо вже досиділися до того, що кораблі захоплює окупант, чому жоден командир не потопив корабель, аби він не дістався ворогові? Запитань багато. Відповідей нема.

Звичайно, прикро, що Захід зволікає з більш серйозними санкціями проти Росії. І це зволікання російське керівництво може розцінити не лише як обережність і вичікування, а й як слабкість. Але війна Росії з Україною страшна не лише можливими численними жертвами. Вона може призвести і до третьої світової війни. А це вже загроза всьому людству. Росії її не виграти, та скільки буде покладено жертв заради хворобливих амбіцій новітнього „наполеончика" і нерозважливости зомбованого російського народу?

Світом править хам. Його вже розкусили, йому пробують прищемити хвоста, але він ще вишкіряється. Бо за ним – мільйони задурених. Ми не можемо віддати Батьківщину північному хамові і зрадити предків. Не маємо права! Хай він навіть уявляє, що керує світом.

Олександер Вівчарик,
Сміла, Черкаська область

Намагаюся дізнатися про Василя Псюка

Я намагаюся знайти інформацію про мою сім'ю і мого діда. Інформація дуже обмежена, тому що він помер у 1962 році, коли мій тато мав тільки 10 років. Діда звали Василь Псюк. Був членом Української церкви в Мілвокі, Висконсин. Народився у 1910 році в селі Копанки, тепер – Івано-Франківська область. Еміґрував 1928 року. Був членом 103-го Відділу УНСоюзу. Його сестра Milanka (Меланія) іміґрувала також, але я думаю, що написання її імені – неправильне.

Було нелегко дізнатися, як пишеться моє прізвище українською мовою, тому що я не розмовляю по-українськи. Я шукала моє прізвище в статтях у вашій газеті. Пробувала скопіювати і вставити в Google Translate.

Чи не могли б читачі мені допомогти більше дізнатися про мого діда і його родину? Він був членом УНСоюзу, і саме тому його ім'я з'являється у вашій газеті. Він був призначений на Відділ 103.

Чому я не можу знайти будь-яку інформацію про родинне прізвище? Чи наше прізвище насправді не Psyuk ?

Колет Псюк,
Чикаґо

Ці думки актуальні

Переглядаючи матеріяли свого архіву, я натрапив на відбитку мого допису „Вислови знавців, варті уваги", надрукованого у „Свободі" 24 березня 2006 року. У дописі значилося: „Юліян Радзикевич пише в історичному оповіданні „Лупулові скарби": „Воля, не окроплена кров'ю, не здобута зусиллями, не має тієї самої вартости, тієї ціни, як та, яку треба окупити найвищими жертвами".

На мою думку, ці слова актуальні і тепер, коли сталися трагічні події на київському Майдані.

Володимир Колюбінський,
Фінксвіл, Пенсильванія

Огляд листів: читачів хвилює доля України

Біблотекар **Микола Ворон** з Калґарі, Альберти, прислав копії публікацій з минулих років про бібліотеку Миколи Куделі з села Буяни на Волині, який зібрав 120 видань „Кобзаря" Тараса Шевченка. Про це написали у 1996 році газети „Волинь" і „Правда України". Принагідно М. Ворон запитав про назву книжки, у якій було вміщено документи про передання Криму до складу Української РСР. Ці документи з 1954 року (постанови Ради міністрів Російської РФСР від 5 лютого і Верховної ради Української РСР від 13 лютого, указ президії Верховної ради СРСР від 19 лютого і закон СРСР від 26 квітня) є в інтернеті. 19 лютого 1954 року президія Верховної Ради СРСР, враховуючи спільність економіки, територіяльну близькість, тісні господарські й культурні зв'язки між Кримом та Україною, ухвалила указ „Про передачу Кримської области зі складу РРФСР до складу УРСР". Подію готували до 300-річчя Переяславської ради. Україна передала до складу РРФСР частину своїх історичних територій, які межували з Смоленською, Курською, Білгородською, Воронезькою областями. Усього було передано до складу РРФСР землі з українським населенням понад 1.2 млн осіб.

Ряд матеріялів переслала також **Леся Храплива-Щур** з Торонто, зокрема список „Небесної сотні" і лист активного учасника Евромайдану у Києві (список погиблих на Майдані було раніше надруковано у „Свободі") та Львові Богдана Гордасевича.

Христя Кульчицька з Цінамінсону, Ню-Джерзі, прислала вірш 10-річного Богдана Винницького з листом від його мами Марти Винницької, котра пише, що юний поет народився у Києві і вчиться у столичній гімназії „Межигірська". У вірші „Втрата" він написав: „Найбільша наша втрата – „Небесна сотня" наша. Це люди, що загинули за нас. Вони нас захищали, ніщо вони не крали, не мали навіть зброї у руках".

Вірш на честь „Небесної сотні" написала киянка **Олександра Корж**, яка тепер перебуває у Клівленді. У вірші є такі рядки: „В небо, у небо синє „Сотня" до Бога линє. Господи, в скрутну хвилину нам збережи Україну!".

Свої вболівання за долю України **Святослав Караванський** з Дентону, Мериленд, виклав у відкритому листі до колишнього Президента Польщі Леха Валенси, який запропонував утворити Комісію взаємодопомоги народів світу. С. Караванський схвалює цю ініціятиву і вважає, що Л. Валенса міг би стати генеральним секретарем ООН. У статті „Путін обманює вільний світ" С. Караванський коментує звертання Президента Росії Володимира Путіна до Президента США Барака Обами і застерігає Західній світ від небезпеки спілкування з кремлівським провідником.

Андрій Рузон з Лангорну, Пенсильванія, прислав добірку світлин з власного архіву, які розповідають про колишніх вояків 1-го Українського батальйону ім. Івана Богуна і 2-го Українського батальйону ім. Тараса Шевченка, які потрапили до Франції у складі німецьких поліційних підрозділів, але 27 серпня 1944 року негайно перейшли до французького руху опору і воєвали у його складі до остаточної перемоги над нацистською Німеччиною. Одну з світлин зроблено під час зустрічі ветеранів біля могили полеглих українських вояків.

Ветерани біля могили полеглих українських вояків.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Передконвенційне засідання Екзекутивного комітету УНСоюзу

Христина Козак,
Головний секретар УНСоюзу

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – 31 березня Екзекутивний комітет Українського Народного Союзу провів окреме засідання, на якому затверджено делеґатів та їхніх заступників на 38-му Конвенцію УНСоюзу. Згідно з статутом УНСоюзу, Екзекутивний комітет затвердив делеґатів і їхніх заступників на 38-му Конвенцію, що відбудеться у Центрі української спадщини на Союзівці 15-18 травня.

Екзекутивний комітет також призначив членів Верифікаційної, Статутової та Фінансової комісій. Члени згаданих комісій призначені з вибраних на Конвенцію делеґатів.

Верифікаційна комісія: Юрій Симчик (42), Богдан Добощак (59), Михайло Богдан (133/142), Марія Дрич (269), Валентина Каплун (269).

Статутова комісія: Володимир Козіцький (8/257), Ярослава Комічак (96), Марія Осціславська (234), Романа Гадзевич (287/254), Марія-Люба Вальчук (362/153)

Фінансова комісія: Роман Гаврилюк (88), Александер Серафин (292), Богдана Пужик (325/267), Христина Дзюба (367), Мотря Мілянич (450/241).

ПРОГРАМА

38-ої Звичайної Конвенції

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ІНК.

яка відбудеться на Союзівці, Кергонксон, Ню-Йорк

15-18 травня 2014

Початок о 10:00 ранку

1. Відкриття Конвенції
2. Звідомлення Верифікаційної комісії
3. Прийняття Конвенційної Програми
4. Прийняття Протоколу 37-ої Конвенції
5. Вибір:
   а) Конвенційної Президії в складі голови та двох заступників
   б) Виборчої комісії в складі 11 членів
   в) Комісії просьб у складі 5 членів
   г) Інших комісій: Секретарської, Резолюційної
6. Покликання Пресової комісії та двох дверників.
7. Звідомлення членів Екзекутивного Комітету:
   - Президента — Стефана Качарая
   - Першого заступника президента — Михайла Козюпи
   - Другого заступника президента — Евгена Осціславського
   - Директора на Канаду — Мирона Ґроха
   - Головного Секретаря — Христини Козак
   - Скарбника — Роми Лісович
8. Звідомлення членів Контрольної Комісії:
   - Славка Тисяка
   - Василя Шеремети
   - Евгена Щерби
9. Звідомлення Радних:
   - Маї Лев
   - Андрія Футея
   - Евгена Осідача
   - Миколи Філя
   - Стефанії Гаврилюк
   - Слави Горбатої
   - Любов Стрілецької
   - Андрія Шуля
   - Олі Черкас
   - Люби Понятишин Кеске
10. Звідомлення Головного редактора Свободи і Українського Тижневика Роми Гадзевич
11. Дискусія про звідомлення та їх прийняття
12. Звідомлення Статутової комісії, дискусія та схвалення змін
13. Вибір Головного Уряду УНСоюзу
14. Інформаційний семінар фінансових послуг:
    а) страхування – Юрій Симчик
    б) ануїтети – Стефко Вох
    в) обслуговування членства – Оксана Станько
15. Презентація: "УНСоюз – що перед нами"
16. Звідомлення Фінансової комісії та визначення висоти запорук і платень
17. Звідомлення Комісії просьб, дискусія та ухвали
18. Звідомлення Секретарської комісії, дискусія та ухвали
19. Резолюції та рекомендації для добра організації
20. Різні справи
21. Закриття Конвенції

Екзекутивний Комітет призначив, згідно з статутом УНС, делеґатів до наступних Конвенційних комісій:

Статутова комісія: Володимир Козіцький (8/257), Ярослава Комічак (96), Марія Осціславська (234), Романа Гадзевич (287/254), Марія-Люба Вальчук (362/153)

Верифікаційна комісія: Юрій Симчик (42), Богдан Добощак (59), Михайло Богдан (133/142), Марія Дрич (269), Валентина Каплун (269)

Фінансова комісія: Роман Гаврилюк (88), Олександер Серафин (292), Богдана Пузик (325/267), Христина Дзюба (367), Мотря Мілянич (450/241)

Делеґати 38-ої Конвенції УНСоюзу

Відділ	Делеґат	Заступник делеґата
7/137	Христина Гарасимчук	Адольф Словік
8/257	Володимир Козіцький	
10	Ігор Шумило	Валерій Сідлецький
	Люба Шумило	Наталя Семенюк
	Василь Стрілецький	Дмитро Воєвода
	Надя Шумило	Надя Воєвода
13	Іван Суховацький	
25	Оксана Тритяк	
27/28	Дарія Семеґен	Христина Бродин
37	Оксана Станько	
42	Юрій Симчик	Дмитро Ленчук
47	Оксана Козяк	Матвій Козяк
59	Богдан Добощак	Ігор Гайда
76	Андрій Гречак	
88	Роман Гаврилюк	Софія Семанишин
	о. Іван Кащак	Маріянна Гаврилюк
96	Ярослава Комічак	
	Роман Комічак	
102	Ольга Палащенко	
112	Іван Оленчук	Ненсі Фідак
	Леся Оленчук	
133/142	Михайло Богдан	Ненсі Богдан
134/182	Іван Ґлова	
161	Михайло Грицик	
	Патріція Галасик-Саундерс	
	Чарлз Саундерс	
	Тім Ґантер	
162/206	Юрій Федорійчук	Йоланта Федорійчук
171	Петро Часто	Марія Проскуренко
	Марта Лиско	Володар Лиско
	Стефан Вельгаш	
	Стефко Вох	
173	Петро Щерба	Ґреґ Щерба
175	Зиновія Серафин	Олена Папіж
194	Оксана Лопатинська	Надя Савчук
234	Андрій Гавданович	Марія Гавданович
	Марія Осціславська	Анна Фішер
238	Стефанія Майкут	
269	Марія Дрич	
	Валентина Каплун	
277	Мирон Кузьо	Мирон Колінський
283	Стефан Лисяк	Евґеня Дрочак
287/254	Романа Гадзевич	Адам Платош
292	Олександер Серафин	Ірена Прийма
325/267	Богдана Пужик	Варвара Чупа
362/153	Марія Люба Вальчук	
367	Мирон Бабюк	Роман Лехновський
	Христина Дзюба	
385/327	Юліян Пишко	
407/401	Тетяна Миськів	
414/387	Христя Мельник	Данило Горбатий
450/241	Мотря Мілянич	Джанет Бардел
452	Надія Кушнір	
	Наталія Шуя	
461	Яніна Ґрох	Бен Долішний
465/473	Евген Дячишин	
57/247/489	Мирон Макар	

КОНВЕНЦІЙНІ ПРОТОКОЛИ УНС - 2010 р.
2010 UNA CONVENTION MINUTES

Копію протоколів і звітів 37-ої Конвенції УНСоюзу – 2010 р. можна отримати від Головної Канцелярії УНСоюзу. Просимо звернутися до Оксани Тритяк.

A copy of the minutes and reports of the 37th UNA Convention held in 2010 can be obtained from the UNA Home office. Please contact Oksana Trytjak.

Tel. 973 292-9800 X 3071
oksana.trytjak@verizon.net

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на

презентацію книжки

д-ра Анни Процик

Наукового секретаря НТШ-А

Two Worlds, One Idea: Ten Years of Correspondence between Amnesty Internationa Group 11 and a Ukrainian Political Prisoner, Zinovii Krasivskyj. *General Editor and Translator Anna Procyk.* **New York, Kyiv: Smoloskyp Publishers, 2013 - 420 p.**

Західний світ звернув увагу на українських політичних в'язнів у другій половині 1960-их років. Переслідуваною українською інтелігенцією почали опікуватись окремі групи - відділи Міжнародної Амнестії в Америці. Ця опіка зводилась до офіційних звернень і листів до державних установ Радянського Союзу, міжнародних організацій, впливових науковців, письменників та художників. Ці акції було спрямовано на оприлюднення порушень прав людини, розголошення відомостей про переслідуваних в'язнів сумління. З-поміж активістів була й американка Айріс Акагоші, довголітньому листуванню якої із українським політв'язнем Зиновієм Красівським (1929-1991) присвячено цю книжку.

в суботу, 26 квітня 2014 року
о 5-ій годині по йол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ЗБІРКА
на УКРАЇНСЬКЕ ВІЙСЬКО
і
на НАЦІОНАЛЬНУ ҐВАРДІЮ

З порозумінням Посольства України,
Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) переводить допомогову збірку на гуманітарні потреби УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА і НАЦІОНАЛЬНОЇ ҐВАРДІЇ.
Пожертви можна скласти на рахунки ЗУАДК-у призначенні 'Військо' або 'Національна Ґвардія' в наступних кредитівках і їхніх філіялах,

Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union, Chicago
Selfreliance NY Federal Credit Union, New York
SUMA (Yonkers) Federal Credit Union, New York
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union, Philadelphia
Ukrainian Selfreliance New England Federal Credit Union
MB Financial Bank, Chicago та Philadelphia.
або електронно 'on-line donation': www.uuarc.org,
або поштою на 1206 Cottman Ave., Phila., PA 19111.

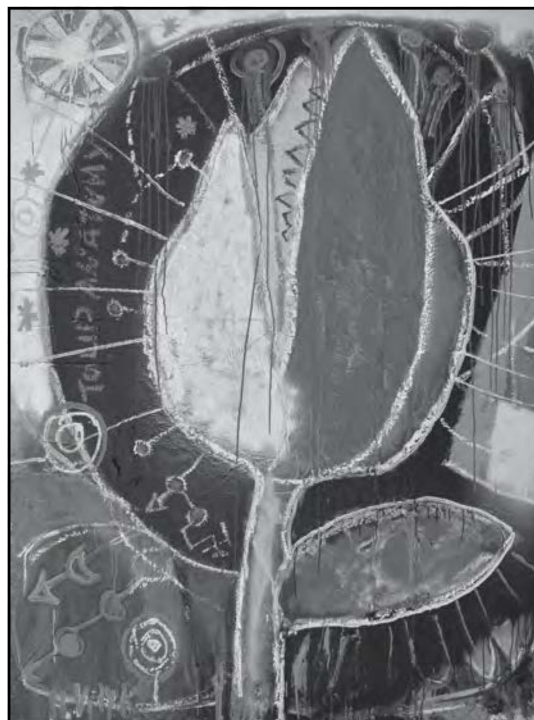
Просимо зазначити де Ви хочете щоби Ваша пожертва пішла.

Рахунки в Кредитівках і в Банках потерпілим і родинам загиблих від подій на Майданах і триваючих подій є активними 'EU або Maidan'. ЗУАДК уже допоміг численним потерпілим і пораненим і до тепер предав по $1,000 66-ом родинам загиблих та дальше продовжує цю акцію.

Багатьом ще треба допомогти.

MAX VITYK
A JOURNEY

May 1 – 18, 2014

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street, New York, NY 10075
Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

Концерт „Погляд на ХХ століття“

Богдан Марків

НЮ-ЙОРК. – Назва останнього концерту 25-го сезону „Музика в інституті“ (МАТІ), що відбувся 5 березня, була „Погляд на ХХ століття“. Композиторів ХХ ст. особливо вабили нестандартні ритми, мелодійні взори і нові звуки невживаних перед тим ксилофонів, дерев'яних бльоків, сирен та народних інструментів. Народну музику почали систематично студіювати глибше, бо фолкльорні джерела різних країн Европи, Азії, Індонезії, Африки давали цікавий, до того часу майже невикористовуваний матеріял.

В концерті брали участь скрипальки Джулієта Канґ і Соломія Івахів та піяніст Мелвін Чен, але насправді це був рецитль Д. Канґ, – блискучої артистки, що виконувала цілу програму. Вона вибрала дуже складний супервіртуозний репертуар з творів Ігоря Стравінського, Єжена Ізая і Сергія Прокоф'єва.

Дивертисмент для скрипки й фортепіяна – це переробка з сюїти-балету „Поцілунок феї" (1928) І. Стравінського – найбільшого стилістичного іноватора ХХ ст. Партія скрипки обіймає цілий смичковий ансамбль, має масу мелодій в подвійних тонах у швидкому русі, незчисленну кількість фражолетів, мелодійних і акордових пічікато, варварських ритмічних вибухів в обох інструментах. Все це було виконано прецизійно, інтонаційно чисто і з справжнім мистецьким смаком.

Подібно пройшла „Скрипкова соната ч. 1“ С. Прокоф'єва – чарівно звучали каскади нот.

Між цими точками прозвучала „Соната на дві скрипки" Є. Ізая – бельґійського скрипаля-композитора, у виконанні Д. Канґ та С. Івахів. Вершинна віртуозність артисток, як у технічному, так і в музичному аспекті захопила публіку. Прецизія й глибина в індивідуальних партіях була феноменальною, а діялоги обох інструментів заворожували. На оплески публіки вдячні виконавці відповіли „Вальсом" Дмитра Шостковича.

Учасники концерту „Погляд на ХХ століття“. (Фото: Олена Сідлович)

Росія завжди...

(Закінчення зі стор. 6)

вірменській та естонській і 54 змішані сільські ради. Москва розпочала репресії проти корінного населення: 9 травня 1928 року був розстріляний голова кримського уряду Велі Ібрагімов, розстріляні і відправлені у заслання близько 3.5 тис. осіб з кримськотатарської інтелігенції, зібрані і спалені старовинні рукописи, а також численні книги, видані кримськотатарською мовою. Замість арабського письма було впроваджено російську абетку. Крим став „партійним заповідником“ – у його палацах відпочивала уся більшовицька еліта.

Знищення кримських татар довершилося у 1944 році, коли за наказом Йосифа Сталіна увесь народ, майже 194 тис. кримських татар, був виселений з півострова. Понад 30 тис. осіб загинули. Кримська область увійшла до складу Російської Федерації, а у 1954 році, враховуючи спільність економіки й культури з Україною, була передана до складу Української РСР. Україна передала Росії частину своїх історичних територій з українським населенням понад 1.2 млн. осіб.

У 1991 році була відновлена кримська автономія у складі незалежної України. 2014 року Росія знову захопила Кримський півострів.

ДО 200-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В поклоні безсмертному Кобзареві

Микола Дупляк

СИРАКУЗИ, Ню-Йорк. – 9 березня у нашу громаду прийшло одне з тих близьких українському серцю свят, котре об'єднує наш народ в одну велику родину – День народження Тараса Шевченка.

У нашій пам'яті збереглись величаві святкування на терені Сиракуз 150-ої річниці від дня народження нашого найвизначнішого поета, борця за волю України та національного Пророка. І дуже хотілось, щоб земляки Великого Кобзаря у Сиракузах відзначили не менш достойно 200-ліття від дня його народження. Одначе, з часом міняються люди, міняються покоління, міняються людські вартості й можливості.

В останніх 20 роках життя української організованої спільноти в Сиракузах, на жаль, уповнільнилося. Якась міра громадської активності збереглась лише на парафіяльному рівні біля поодиноких церков. Велика частина українців нашого міста втратила колишню активність у громаді. І все ж на досить доброму рівні організованости і людської присутности відзначаються ці дві великі річниці: День народження Тараса Г. Шевченка і День Незалежности Української держави.

Щоправда, цієї зими громада тричі засвідчувала свою солідарність з Майданом перед будинком управи міста.

Завдяки учителям і учням Школи українознавства ім. Лесі Українки, наша громада щорічно відзначала Шевченківські роковини на парафіяльному рівні – в парафіяльній залі церкви св. Івана Хрестителя. Одначе, скільки б не працювали вчителі та діти для вшанування Шевченка, – це все ж таки лише для частини вірних одної парафії. Добрим словом Т. Шевченка згадують і в православній парафії св. Луки.

Завдяки ініціяторам ювілейних відзначень 200-ліття Т. Шевченка (Леоніда Ємця і автора цього допису), цьогорічне святкування Шевченкових роковин відбулося на широкому громадському рівні. У ньому взяли участь громадська Школа українознавства ім. Л. Українки та школа „Українська спадщина", що діє в громаді євангельських християн (п'ятдесятників).

Програма Шевченківських святкувань складалася з двох частин. Перша частина відбулася біля пам'ятника Т. Шевченкові. На неї склалось покладення квітів до підніжжя монумента, випущення у простір 100 синіх бальонів, коротке слово Миколи Дупляка, „Заповіт" Т. Шевченка і національний гимн у виконанні всіх присутніх, які після Панахиди за Тараса Шевченка в церкві св. Івана Хрестителя, всупереч дуже холодній погоді, пішли віддати шану Великому Кобзареві біля його монумента. Програмою біля пам'ятника вела Ліда Буняк.

Мистецька частина святкувань відбулася у просторій парафіяльній залі православної церкви св. Луки. Провадив нею Орест Грицик. На сцені почесне місце зайняв великий портрет Кобзаря, прикрашений квітами й рушниками, а над сценою висів по-мистецьки виконаний великий напис „200 років від дня народження Т. Г. Шевченка", що нагадував учасникам нинішнього свята про їхнього національного пророка.

Мистецьку програму відкрив гарним виконанням танка „Привіт" сумівський танцювальний ансамбль „Одеса" під керівництвом Славки Бобецької.

Головну доповідь „Пророче слово Кобзаря" виголосив Михайло Артимович. З гарним монтажем Шевченкових поезій „Шевченкове слово в віках не старіє" виступили учні „Української спадщини" під керівництвом Мар'яни Масної, а Школа Українознавства під керівництвом Світлани Біґґс підготувала гарний монтаж „Уклін тобі, Тарасе". У шкільній програмі виступив також учнівський ансамбль бандуристів під керівництвом Ірини Юравич. При акомпаніяменті бандур публіку розважав гарним виконанням Шевченкових творів „Було колись в Україні ревіли гармати" та „Бандуристе, орле сизий", в обробці Ольги Вільгуцької, Василь Гайовий, соліст Капелі бандуристів ім. Шевченка.

Урочисті святкування закінчено могутнім співом „Заповіту" Шевченка у виконанні всіх присутніх. Після концерту публіка частувалась кавою і печивом. До речі, учасники Шевченківських святкувань мали нагоду скласти свої пожертви на поміч Україні.

У святі взяло участь понад 200 осіб. Враховуючи кількість українців у нашому місті, можна б сподіватися хоч двічі стільки. Надіймось, що майбутні концерти в честь Великого Кобзаря відбуватимуться також на громадському рівні.

Учасники свята перед пам'ятником Тарасові Шевченкові в Сиракузах. Промовляє Микола Дупляк.

XXV сесія НТШ відбулася у Дніпропетровську

Володимир Єфимов

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Незважаючи на вкрай складні міжнародні обставини, які спричинила військова аґресія Росії проти України, члени дніпропетровського осередку Наукового Товариства ім. Шевченка все ж зібралися 11 березня на свою щорічну, вже 25-ту сесію. Переважна більшість наукових доповідей була присвячена постаті Т. Шевченка у історичному, суспільному, статистичному та генеалогічному аспектах.

Найбільш цікавими були повідомлення „Суспільна думка України в Шевченкову добу" (проф. Тетяна Литвинова), „Постать Т. Шевченка в діяльності українських громад та гуртків 1870-1880 років" (проф. Сергій Світленко, голова Дніпропетровського осередку НТШ), „Вшанування 100-річчя Т. Шевченка у 1914 році в Катеринославі" (доцент Надія Кушлакова), „Шевченкіяна у виданнях Академії Наук України в 1918-1945 роках (проф. Варфоломій Савчук), а також на засіданнях трьох секцій сесії: „Вплив творчости Т. Шевченка на становлення національної ідентичности українців" (Ольга Дяченко), „Жак де Бальмен – побратим Т. Шевченка" (Володимир Єфимов), „Творчість та постать Т. Шевченка у сімейному дозвіллі громадівської інтеліґенції Наддніпрянської України" (Анастасія Нікітенко), „Правнук Кобзаря Дмитро Красицький на історичному факультеті Дніпропетровського державного університету" (В'ячеслав Мирончук).

Крім Дніпропетровського університету, були представлені Науково-дослідна лябораторія археології та історії Придніпров'я, Київський національний університет культури і мистецтв, Західньодонбаський інститут управлінського персоналу (Павлоград), Дніпропетровська медична академія, Конструкторське бюро „Південне", Національна спілка журналістів України. Загалом на сесії було 49 доповідей та повідомлень.

Сесія НТШ відбулася у Гетьманській залі Палацу студентів – будівлі історичній, яку було закладено наприкінці XVIII ст. як палац відомого державного діяча Григорія Потьомкіна. А в меморіяльному будинку історика Запорізького козацтва Дмитра Яворницького можна було оглянути виставку, присвячену життю та діяльності Т. Шевченка. Там, під час Шевченкових слухань, виступив з піснями на слова Т. Шевченка голова Нікопільської „Просвіти", кобзар Борис Бабенко.

Президія 25-ої сесії НТШ в Дніпропетровську. (Фото: Володимир Єфимов)

Презентація збірника з Канади

Інна Нагорна

РІВНЕ. – 1 квітня в державному гуманітарному університеті відбулася презентація „Західньоканадського збірника", присвяченого 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка. Видання даної книги стало можливе завдяки дотації від Альбертського товариства збереження української культури Альбертської фундації збереження історичних пам'яток та Товариства українських піонерів Альберти.

Студентів ознайомив з суспільно-культурним життям українців Канади проф. Валерій Полковський з Канади. Присутні прослухали його рецензію на поетичну збірку рівнянки Юлії Бондючної „Невчена гладінь".

Під час презентації діяла виставка книг серії „Бібліотечка Літературного музею Уласа Самчука в Рівному". Завідувач музею Інна Нагорна розповіла студентам про видання книги Віктора Домонтовича „Аліна й Костомаров", яка з'явилася завдяки сприянню Вічного фонду ім. Олега Зуєвського і співпраці з Канадським інститутом українських студій при Альбертському університеті.

Проф. Валерій Полковський з студентами Рівненського державного гуманітарного університету.

ДО 200-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Шевченкіяна Британської бібліотеки в Лондоні постійно зростає

Ольга Керзюк

ЛОНДОН. – 17 березня Британська бібліотека – національна бібліотека Об’єднаного Королівства – приєдналася до святкування 200-ліття Тараса Шевченка. На Шевченківському заході „Taras Shevchenko: Beyond the Nation“ з доповіддями виступили д-р Рорі Фінін – голова Українських студій в Кембриджському університеті, та Петро Фединський – професійний журналіст та перекладач „Кобзаря“ англійською мовою, який випустило видавництво „Глагослав“ у 2013 році.

Після доповідей і привітань (від дирекції Британської бібліотеки – Каролайн Бразьє та Посольства України – радник-посланник Андрій Кузьменко) учасники святкування мали нагоду подивитися на деякі скарби з Шевченкіяни: перше видання „Кобзаря“ 1840 року, „Кобзар“ 1860 року, а також закордонне видання віршів Олександра Пушкіна і Т. Шевченка 1859 року в Ляйпціґу.

Учасники заходу ознайомилися також з невеличкою частиною нових надходжень до Української книгозбірні. З-поміж нових надходжень були перший том двотомника „Тарас Шевченко в критиці“ (Київ: „Критика“, 2013) за загальною редакцією Григорія Грабовича; харківське видання „Кобзаря“ – вперше разом з „Щоденником“ Т. Шевченка (Харків: „Фоліо“, 2013); академічне видання поеми „Гайдамаки“ (Київ: „Критика“, 2013); факсимільне видання поеми 1841 року, історія книги пера Олеся Федорука „Перше видання Шевченкових „Гайдамаків“ та критична студія поеми проф. Г. Грабовича; альбом „Тарас Шевченко. Мистецька спадщина“ (Київ: „Мистецтво“, 2014); книга Богдана Гориня „Графічна Шевченкіяна Софії Карафи-Корбут“ (Київ: „Пульсари“, 2014); факсимільне видання „Три літа“ (Київ: „Либідь“, 2014).

Нові видання продовжують надходити. Щойно до бібліотеки надійшов переклад „Кобзаря“ польською мовою (Львів: „Світ“, 2013). Таким чином Шевченкіяна Британської бібліотеки постійно зростає.

На жаль, як підкреслив у своєму виступі П. Фединський, українська культура і надалі залишається „невидимою“ для багатьох діячів культури за межами України. Пробити цей мур „небачення України“ – спільне завдання.

Посольство Грузії в Об’єднаному Королівстві на знак солідарности з українським народом подарувало грузинське вино на урочисте прийняття після академічної частини заходу.

У Швайцарії пом’янули Т. Шевченка

ФРІБУРҐ, Швайцарія. – 24 березня українська громада Швайцарії відзначила 200-літній ювілей Тараса Шевченка в приміщенні Фрібурзького університету. Головним організатором вечора був голова Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) у Швайцарії (НТШ), екзекутивний директор Американської коледжевої програми при Фрібурзькому університеті, президент Українського товариства Швайцарії Андрій Лужницький. Спонзорували цю важливу подію також Відділ слов’янських студій Фрібурзького університету, Східньослов’янські студії університетів Берну і Фрібурґа, Посольство України у Швайцарії та інші.

А. Лужницький відкрив програму вечора, звернувшись з теплим словом до Посла України у Швайцарії Ігоря Діра, який прибув разом з співробітниками Посольства Остапом Яхумовичем та Оксаною Дубовенко. Посол І. Дір привітав присутніх і промовця академіка Леоніда Рудницького – президента Світової ради Наукових товариств ім. Шевченка.

Після того відбувся показ фільму „Ген свободи“ (сценарій – Андрій Данильченко, режисер – Олександер Ковша) про життя і творчість Т. Шевченка.

Доповідь Л. Рудницького була на тему „Тарас Шевченко – людина, міт і символ“. Л. Рудницький свою доповідь ілюстрував уривками творів Т. Шевченка в перекладах на англійську мову.

У жвавій дискусії, котра тривала понад годину, було порушено чимало тем і проблем, зокрема ставлення Т. Шевченка до релігії, до росіян і їхньої мови.

На завершення А. Лужницький подякував Послові І. Дірові за його теплі слова, викладачам славістики Фрібурзького університету, котрих представляв проф. Єнц Герлт, Л. Рудницькому за цікаву доповідь.

Прес-служба НТШ у Швайцарії

Учасники вечора (зліва): Леонід Рудницький, Посол України Ігор Дір, Оксана Дубовенко та Остап Яхимович.

Вечорниці відтворили через 100 років

Надія Волинець

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Вшанування пам’яті Тараса Шевченка на Бережанщині почалося у 1880-их роках з таємних сходин гімназистів. Згодом гімназія уже мала дозвіл від шкільної ради на святкування Шевченкових роковин і стала влаштовувати великі концерти. Але в гімназії не відмовилися і від влаштування вечорниць. Зокрема 24 березня 1914 року, до 100-річчя народження поета українська молодь провела „Торжественні вечерниці“.

Тепер бережанська інтеліґенція з ініціятиви Державного історико-архітектурного заповідника підтримала традицію і теж влаштувала Шевченківські вечорниці під назвою „Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття“. І тоді, і тепер було спільним виконання творів Миколи Лисенка і збір добровільних датків: 100 років тому – „на убогих“, а тепер – на меморіяльну таблицю одному з героїв „Небесної сотні“, студентові місцевого аґротехнічного інституту Устимові Голоднюку.

Розпочалися вечорниці запаленням свічки пам’яті, виконанням „Заповіту“ і тужливою мелодією „Пливе кача по Тисині“.

Давні вечорниці відбувалися в залі ощадно-позичкової каси „Надія“, а тепер – у залі заповідника на тлі виставки „Живописна Україна“ відомої тернопільської художниці Наталії Басараб, з участю широкого кола музикантів, співаків, декляматорів, науковців.

У концертній програмі виступили викладачі школи мистецтв Наталія Марценюк, Мар’яна Кіндрат, Романа Білоус, Ліда Зембович та їхні учні Богданка Борецька, Василинка Кіндрат, Настя Луців, Оленка Юськів, Віта Химич, Ірина Добровольська, Аліна Цапок, Ліля Слободна, Оленка Байко, Людмила Кадиляк, Іванна Шаюк, хормайстер, Заслужений працівник культури України Зиновій Головацький.

Шевченкові твори читали поет Василь Савчук й науковець Ірина Борик, уривок з поеми „Гайдамаки“ поставили під керівництвом Олени Різник учасники фольклорного театру „Взори“ Будинку творчости школярів.

З науковими повідомленнями виступили Ярослава Мазурак, Микола Проців, роботи шевченківської тематики учнів художньої школи представила директор Любов Тернопільська, з каталогом „Т. Шевченко у філателії“ ознайомив колекціонер Олександер Караневич. Виступили гості Ірина Куда з Миколаєва, Галина Авраменко з Рогатина, Кристина Ліберґер з Швайцарії виконала на флейті „Сонату ч. 3 a-moll“ Йогана Баха. Нові твори показали мистці Ярослав Крук та Олег Шупляк. Олег Поливко, голова міського товариства філателістів, провів погашення ювілейного конверта.

В соті роковини уродин Пророка Вільної України

уладжує

українська молодь бережанської гімназії

у вівторок, дня 24, марта м. ст. 1914 р. в салі "Надії"

ТОРЖЕСТВЕННІ ВЕЧЕРНИЦІ,

на які має честь запросити Вашу Всечесність з родиною

Молодь і Дирекция.

Початок точно о 8. год. вечером.

Добровільні датки на убогих приймаєть ся з подякою.

Оголошення про вечорниці 1914 року.

Мій і твій, і наш Тарас Шевченко

МЮНХЕН. – 15 березня у приміщенні Українського Вільного Університету відбулася доповідь відомого українського журналіста, телеведучого, кінодокументаліста і письменника Юрія Макарова на тему „Мій Шевченко“, у рамках якої присутні переглянули одноіменний документальний фільм.

Вечір відкрила ректор УВУ проф. Ярослава Мельник. Привітавши численних гостей, вона зазначила, що Ю. Макарову притаманна, з-поміж інших гарних людських рис, й неабияка інтелектуальна відвага. Адже не є простою справою – відважитись на фільм про Т. Шевченка, чия постать як найбільшого національного поета глибоко закорінена у свідомості українців.

У своїй доповіді Ю. Макаров наголосив на тому, що творчість Т. Шевченка потребує перечитання, а отже, контекстуалізації насамперед у межах західньоевропейських. „Без польського, італійського, французького, німецького контекстів годі збагнути цього великого письменника, чий погляд проникав далеко в перспективу майбутніх віків. Адже Тарас Шевченко – надзвичайний новатор, модерніст та митець свого часу, який орієнтувався на нові форми. Шевченкове слово – це слово радикально нових змістів, що поєднує в нерозривну єдність минуле, теперішнє і мабутнє. Тому доки всі референції будуть спрямовані до національної традиції, кодів та фолкльору, доти більша частина творчости Тараса Шевченка залишатиметься закодованою та нерозшифрованою“, – підкреслив доповідач.

У документальному фільмі Ю. Макаров запропонував новий погляд на Т. Шевченка як вільного, модерного, спрямованого в майбутнє поета, десакралізуючи його культ в рамках народництва, нав’язаний радянською ідеологією.

У рамках заходу була змога всім присутнім ознайомитися з раритетними текстами Шевченкіяни, які зберігаються в архіві та бібліотеці УВУ, зокрема з творами Т. Шевченка і літературою про поета, виданими в 1940-их роках у Німеччині.

Прес-служба УВУ

На виставці – мелодія квітів

Світлана Глаз

БАТ-ЯМ, Ізраїль. – 9 квітня в Українському культурному центрі відбулося урочисте відкриття виставки „Портрет трави" Валентини Сипченко та Олександра Шульмана. Мистці три року тому приїхали жити в Ізраїль з Харкова. У своїх творах вони показали, що ці квіти можуть перетворити будь-який задум людини в чудові картини. На полотні, дереві, картоні ці сухенькі пелюстки утворюють такі сюжети, що залишається дивуватися, як можна створити з півонії, мальв, волошок, лісових дзвіночків дівочий хоровод, що завмер в танці, чи таємничу жіночу постать в темряві ночі, показати, як цвіте пустеля чи сплять квіти.

Учасники вечора милувалися картинами, запитували, які квіти краще сушити і як, чим і на чому краще клеїти, як народжуються сюжети, чи багато часу забирає кожна картина.

О. Шульман розповів:

„Валентина збирає квіти, сушить їх, придумує сюжети, і її вмілі руки вправно та справно переносять пелюстки на основу".

Французький поет П'єр де Ронсар писав у своїх віршах оду квітам, називав їх супутниками весни і віддавав перевагу фіялкам, смолкам, незабудкам, ромашкам.

В. Сипченко говорить:

„У квітах до нас говорить сама природа, ми повинні лише бути чуйнішими до неї, розуміти її і чути її голос".

Мистецтво, яким вони займаються уже понад 20 років, називається ошибана – японське мистецтво пресованої флористики. Воно стало надзвичайно популярним в усьому світі. Колишні інженер та фізик Харківського інституту низьких температур в тяжкі 1990-ті роки втратили працю. Тоді вирішили зайнятися чимось корисним, щоб і людям приносило задоволення, і виконавців могло прогодувати. Це допомогло їм вижити.

Уже відбулося кілька виставок в Ізраїлі. Подружжя не продає свої роботи, а виставляє для тих, хто хоче милуватися.

Життя коротке – мистецтво вічне. І те, чим займаються ці скромні, талановиті і працьовиті люди, можна назвати справжнім мистецтвом. У Лесі Українки є рядки:

Стояла я і слухала весну,
Весна мені багато говорила,
Співала пісню дзвінку, голосну
То знов таємно-тихо шепотіла.
Вона мені співала про любов,
Про молодощі, радощі, надії,
Вона мені переспівала знов
Те, що давно мені співали мрії.

Такий переспів чується і в картинах подружжя. В. Сипченко теж пише вірші. На вечорі прозвучали клясичні та джазові композиції у виконанні солістів дитячого естрадного оркестру під керівництвом Михайла Бендикова. Виставка ошибани продовжиться до кінця квітня.

До речі, присутні визначили найкращу назву картини і віддали перевагу роботі „Бузкова пенсія", вона виготовлена з бузку. Засушений бузок насправді має лише пастельну палітру.

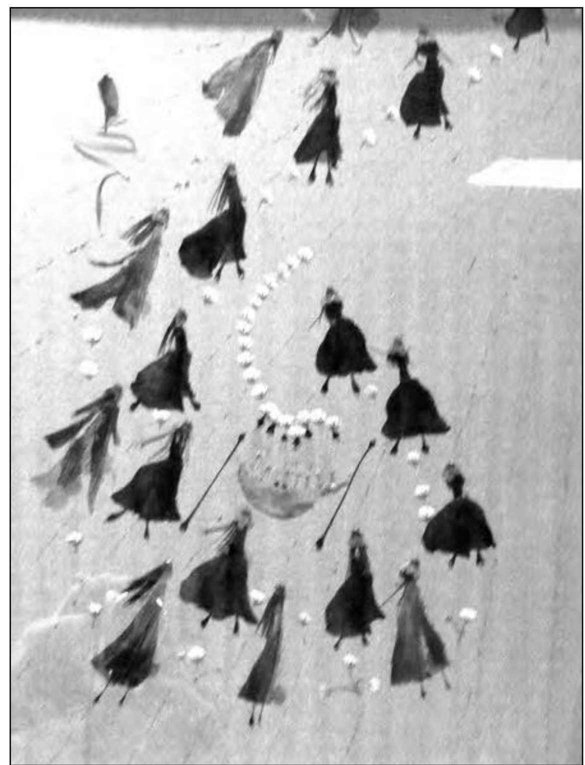
Валентина Сипченко та Олександер Шульман на виставці. (Фото: Михайло Глаз)

Валентина Сипченко, Олександер Шульман. „Безсоння".

Валентина Сипченко, Олександер Шульман. „Пустеля квітне".

Валентина Сипченко, Олександер Шульман. „Берегині вогню".

Воскресіння Христове...

(Закінчення зі стор. 1)

щоб прийняти силу і багатство, і мудрість, і кріпкість, і честь, і славу, і благословення" (Од. 5, 12). Пасхальна подія, яка яскраво висвітлила тріюмф Христа над смертю й гріхом, безсумнівно, є найбільш зримим символом надії. Чому? Тому, що ми всі хочемо жити. Справді, люди можуть жити без їжі й води протягом певного часу, але вони не можуть жити без надії. Тому й Данте зобразив пекло як місце без надії: „Залиште надію всі, хто входить сюди".

Одне з найкращих великодніх євангельських читань – оповідь від Луки (24, 13-35), в якій Воскреслий Христос супроводжує двох учнів на шляху до Емаусу. Учні не впізнають Господа, хоч у дорозі весь час говорять про Нього: „А ми сподівались, що Це Він Той, хто має визволити Ізраїля..." (Лк. 24, 21), – тобто принести мир.

Ми всі плекаємо якусь надію: надію на мир і спокій; надію на краще життя; надію на можливість вчитися і розвиватися; надію опікуватися сім'єю в безпечному суспільстві; і, в глибині душі – надію на безконечне життя, щоб ніколи не вмирати. Надія – це та нитка, яка вплітає зміст в життя кожного з нас. Воскресіння Ісуса понад усе є тією спільною ниткою, що, будучи вплетеною в наше життя, надає йому мети, щастя й завершення. Отець Церкви, св. Атанасій, говорить про це так: „Воскресіння Христове робить життя людини безперервним святом".

Однак, ми визнаємо і той факт, що для декого, якщо не для багатьох, поняття „безперервного свята" є фантазією, відірваною від того, що ми насправді досвідчуємо: несправедливість, насильство й жорстокість, жадібність і корупцію на високих посадах. Все це говорить про смерть, а не про „безперервне свято". Аґнець був убитий, щоб перервався цей смертоносний потік, щоб ми „мали життя, щоб подостатком мали" (Йо. 10, 10).

Хіба це не те, чого намагаються досягти наші брати і сестри в Україні? Це їхня надія і боротьба за людські права, свободи, національну цілісність та єдність. Ми молимося, щоб вони не забували, що Великдень несе надію, а Спаситель, який завжди йде з ними, нагадує їм і всім нам: „Хай не тривожиться серце вам! Віруйте в Бога, віруйте в Мене" (Йо. 14, 01). Від Христового Розп'яття, Погребення й Воскресіння не залишаються без надії ті, хто зазнає гноблення, несправедливости, жорсткости. Ми знаємо про них, але ми також знаємо, що все це є тимчасове і більше не має вічної влади над нами.

Всі ми повинні усвідомити, що Воскресіння Христа глибоко вплинуло на життя кожного чоловіка, жінки й дитини. Це до нас звернені слова, сказані Ангелом до жінок-мироносиць, які великоднього ранку прийшли до гробу, щоб помазати тіло Ісуса: „Чому шукаєте Живого між мертвими? Його нема тут, Він воскрес!" (Лк. 24, 5-6).

Добра Новина Нового Життя, що виривається з гробниці смерти, є приводом для радости. Христа, розп'ятого й воскреслого, безумовно, немає серед мертвих, і ніхто його не знайде серед них. „Він Воскрес", чим і зруйнував владу смерти, таким чином відібравши у смерти й гріха їхню перемогу: „Де твоя, смерте, перемога? Де твоє, смерте, жало?" (1 Кор. 15, 55).

Воскресіння Христове відображається в нашому сьогоднішньому житті, коли ми, проявляючи мужність, працюємо над нашим спасінням (див.: Фил. 2, 12) навіть у найскладніших ситуаціях. Як і два учні на шляху до Емаусу, ми повинні враховувати наші благословення, запевнені нам Воскреслим Господом: „Бадьоріться! Я бо подолав світ" (Йо. 16, 33).

Надія заохочує нас йти далі. Доти, поки ми, християни, на ринковій площі (тобто, вдома, на робочих місцях, в школі, церкві й суспільстві) боремося і захищаємо правосуддя, чесність і справедливість, доти буде сягати мир. Увечері першого дня тижня Ісус з'явився перед апостолами і сказав: „Мир вам!" (Йо. 20, 19).

Ми всі молимося й сподіваємося, що всі ви зможете мати по-справжньому щасливий, святий і благословенний Великодень. Нехай перемога нашого Господа – Його підкорення гріха й смерти, Його обіцянка миру й життя вічного – завжди будуть з вами! Благословення нашого Воскреслого Господа і Спасителя Ісуса Христа нехай буде з усіма вами!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

+Високопреосвященний **Стефан Сорока** – Митрополит Української Католицької Церкви у США, Архиєпископ Філядельфійський для українців

+Преосвященний **Річард Семінак** – Єпископ Чикаґської єпархії св. Миколая

+Преосвященний **Павло Хомницький**, ЧСВВ – Єпископ Стемфордської єпархії

+Преосвященний **Іван Бура** (автор) – Апостольський Адміністратор Пармської єпархії св. Йосафата

НОВІ ВИДАННЯ

Сумне життя поліських вдів

Левко Хмельковський

Валентина Борисенко. „Така житка". Київ: „Стилос". 2011. 222 стор.

Історик-етнограф Валентина Борисенко з Київського державного університету ім. Тараса Шевченка відвідала з етнографічною експедицією 18 поселень Чорнобильської зони Полісся. Метою вивчення була трансформація традиційної культури Полісся за часов комуністичного режиму. Метод дослідження – усна історія, тобто запис розповідей поліщуків з наступним оприлюдненням, без літературного редагування. І саме цей метод надав особливого звучання книзі В. Борисенко „Така житка...", переніс читача в гущавину сільського життя.

Кожен з учасників експедиції мав окреме завдання, і В. Борисенко мала досліджувати питання харчування, тобто одну з найважливіших сторін повсякденної „житки", як поліщуки називають життя.

До речі, про „житку". Плівка зберегла багато місцевих слів, котрі можуть зацікавити дослідників народної мови. Серед них „дівчук" і „дівчачок" на означення дівчини-підлітка, „книж" – на весіллі дружка молодого (щось від князя?), „бухало" – бубон, „сита" – коливо, „мерлини" – поминальний обід, „розигри" – тиждень після Трійці, „холодюн" - холодець та ряд інших.

До книги увійшли розповіді 60 співрозмовників, переважну більшість яких становили вдови старшого віку. У чорнобильських селах з В. Борисенко говорили тільки чотири чоловіки. Це передає становище довкола Чорнобиля – молодь виїхала, чоловіки здебільшого померли.

Занепад сільського життя викликали руйнівні дії більшовицької влади, посилені Чорнобильською катастрофою.

Руйнування церковного життя мало своєрідний наслідок: жінки ще пам'ятають вивчену з молодих років молитву „Отче наш", проводять хрестини дітей, але у відзначенні церковних свят повернулися до давніх народних, язичницьких обрядів. Вони не розуміють значення цих обрядів та їхньої символіки, але дотримуються звичних традицій, бо так робили у їхніх родинах.

На Поліссі зберігся обряд „Проводи русалок", невідомий в інших регіонах України. Тиждень після Трійці – це „росалки", „розигри". Коли помирають нехрещені діти, то стають русалками, живуть у воді або біля неї, заманюють людей до себе. Люди вірять: „Хто на Трійцю вмре – буде русалкою, чи старе, чи мале". Інші кажуть: „Коли хтось родиться на Трійцю, то стане русалкою". Чимало опитаних кажуть, що бачили русалок на власні очі. Впродовж тижня проводів русалки ходять у житах, приходять до жител, гойдаються на березах. Щоб вони не заманили дитини, під подушку кладуть серп. Русалок виводять з села до цвинтаря, дорогою кидають квіти. Русалки йдуть за квітами на цвинтар.

Ще один обряд – „могилки". Померлих поминають на третій, дев'ятий і сороковий дні, а також через рік. На могилки (поліщуки слова цвинтар не знають) йдуть наступної неділі після Великодня, застеляють могили новими скатерками і обідають. Це зветься „Пасха для мерших". На сороковини колись пили по три чарки – спершу маленьку. „Колись було тихенько по три чарочки, а тепер – скільки хоч", – каже Тетяна Терещенко і додає, що „настойки робили з вишень, з ягід, з чорниці, клубніки, а тепер більше горілки п'ють".

В інші пори року влаштовують поминальні „дєди". П'ють вино, їдять, а опісля говорять: „Мертвим – царство небесне, а нам – прожиток". Мертві споживають пару з страв, тому на столи ставлять гарячу їжу, щоб парувала. Якщо „дєди" не поїдять, то приходитимуть до живих.

У день весілля молоді першу ніч проводять у сусідів чи родичів, завжди в чужій хаті. Коли приходять до своєї хати, то мусять стрибати через вогонь.

На хрестини запрошують „бабу", яка варить кашу, після чого кум розбиває горщик і кладе черепки на голови присутніх, розкидає по столах або кидає до дверей, щоб хрещеники вдома не засиджувалися, йшли у самостійне життя. Коли варять кашу, то роблять „обманку" – кладуть в горщик щітку або кошеня – обманюють кума і дивляться, чи розпізнає.

У першу купіль треба покласти польові дзвіночки і пучку полину, „щоб на дитині кос не було, а то ж по руках ростуть".

На Різдво горщик з кутею брали в рукавичках, примовляючи: „Морозе, морозе, йди кутю їсти, влітку не бувай, ячменю не приморожуй".

У лікуванні застосовують не лише різні цілющі трави та ягоди, а й замовляння, вишіптування, виливання, на чому знаються народні цілительки. Поширені цілющі засоби – безсмертник, цикорій, деревій, сунишник, сік картоплі.

В. Борисенко записала багато народних та обрядових пісень, зокрема у виконанні жіночого гурту в село Вовчків.

Харчування по селах бідне: молока, м'яса, риби майже немає, гриби та ягоди з лісу не беруть – з огляду на радіацію. Залишаються картопля, капуста, огірки. Раніше була олія з льону, а тепер його не сіють, бо радіація. Марія Зарицька каже: „Колись риби було навалом, а тепер якби якоїсь тулки привезли, то побилися б люди, бо ми ж її не бачимо".

Раніше було поширене консервування плодів на зиму, тепер солять у діжах капусту й огірки. Марія Глунська пояснює: „У мене були банки. Дак я вам по правді скажу, що всі банки пішли на хліб.

Грошей немає, а хліб мусиш брати. Банки здала. За баночок візьмеш хліба".

Після аварії на Чорнобильській атомній електростанції з 31 села відселили 28 тис. мешканців, Окремі залишилися, деякі повернулися. Тепер у селах людей мало. Дітей майже немає.

В. Борисенко робить висновок: „Катастрофа нищення самобутньої культури поліщуків почалася у 1920-1930 роках, коли на прадавню територію ураганом увірвався більшовицький експеримент, коли непоправної втрати зазнали духовні цінності, традиції, культура регіону. Аварія на Чорнобильській АЕС довершила руйнівну дію тоталітарного режиму. А світові байдуже до тих людей, що не змогли покинути рідні могилки, лелечі гнізда біля своїх хат, ті ліси, по говорять до них лише їм зрозумілою мовою. Світом снується гльобалізація, культура споживача. Така житка...".

Замовити книжку можна, зателефонувавши до видавництва на числа: (380-44) 428-7250 або (380-44) 417-4239 або електронною поштою: stylos.publish@gmail.com (з позначкою „Придбати книжки" задля того, щоб лист не загубився). У листі потрібно зазначити адресу, на яку слід надіслати замовлення, а також (бажано) телефон.

Світло, світліше...

(Закінчення зі стор. 1)

Для православного християнина святкування Воскресіння Христового – найважливіша подія в особистому житті, бо навіть власний день народження і день смерти вже мають інше значення і важливість. Своїм Воскресінням Христос переміг смерть, і людині даровано вічне життя. Святий апостол Павло пише: „Якщо Христос не воскрес, то й проповідь наша даремна, даремна і віра наша" (1 Кор.15:14). Без Воскресіння Христового не існувало б Церкви Христової, спасіння було б неможливим, віра даремна, не було б надії, вічність недоступна, християнство б існувало як філософська школа з своїм Учителем для обмеженої кількости учнів.

Бог не покинув нас сиротами в цьому світі, наповненому гріхом і смертю. Він не забув про нас – Його блудних дітей, не залишив своє творіння у темряві гріха і пекла. Він з любови до нас послав у цей світ Свого Єдинородного Сина. Від часу народження Сина Божого у Вифлеємі від Діви Марії вифлеємська зірка засіяла в небі на весь світ, показуючи дорогу до Бога для людського роду в темряві гріха і смерти. Але Бог так нас полюбив, що віддав навіть на смерть Свого Єдинородного Сина, щоб ми не загинули, а мали життя вічне. Але Христос воскрес, Своєю смертю переміг смерть.

Святий Іоан Золотоуст в шостому слові про Пасху говорить: „Священне проміння Христового світла вже засяяло, ніч довга і темна поглинена, похмура смерть прихована, життя всім відкрите, все наповнене невичерпним світлом, великий Христос являється перед усіма світліше за сонце". Якщо народження Господа нашого Ісуса Христа можна порівняти з появою дороговказуючої зірки в суцільній темноті, то Воскресіння Христове є світлом, світлішим за сонце, згідно зі словом св. Івана Золотоустого. Як ми знаємо, без сонячного світла неможливе життя. Без Світлого Воскресіння Христового правдиве життя – життя вічне неможливе для нас.

З Святого Євангелія нам відомо, що першим привітанням нашого Господа своїм ученикам після Воскресіння були слова: „Мир вам!". Ці слова Він повторював неодноразово, і вони мають особливе значення. Своїм Воскресінням Бог дарує нам можливість прощення наших гріхів, примирення з Ним, а через Нього – мир і гармонію з самим собою, з нашими ближніми і з усім сотворенним світом.

В цей 2014 рік від Різдва Христового, коли Україна переживає найважчі випробування від часу відновлення її державної незалежности, ми з болем, тривогою і молитвою звертаємося до Воскреслого Христа з проханням дарувати Його мир багатостраждальному українському народові, щоб наш народ після мук і страждань, яких він терпить, побачив світло Святого Воскресіння на своїй землі в спокої.

Христос Воскрес! Воскресне Україна!

З архиєрейським благословенням –

† **Юрій,** Митрополит Української Православної Церкви Канади

† **Антоній,** Митрополит Української Православної Церкви США, Місцеблюститель Української Православної Церкви в діяспорі

† **Іоан,** Архиєпископ Української Православної Церкви в діяспорі

† **Єремія**, Архиєпископ Української Православної Єпархії Бразилії та Південної Америки

† **Іларіон**, Єпископ Української Православної Церкви Канади

† **Андрій**, Єпископ Української Православної Церкви Канади

† **Даниїл**, Єпископ Української Православної Церкви США

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Всеукраїнський тиждень дитячого читання

Інна Нагорна

РІВНЕ. – 18 березня в приміщенні обласної бібліотеки для дітей було відкрито Всеукраїнський тиждень дитячого читання, започаткований в 1993 році.

На святі були відзначені лаврети премії „Кобзарик" у номінаціях „Найкращий читач" та „Друг бібліотеки" учні Богдан Заремба, Владислава Хвала та Маргарита Юрковська, письменник Микола Кащук та бібліотекар навчально-реабілітаційного центру „Особлива дитина" Оксана Озерська. Ця нагорода встановлена обласною бібліотекою для дітей у 1998 році.

З своїми новими творами ознайомили читачів письменники Євген Шморгун, Юрій Береза, Микола Береза та Анна Лимич.

Діяла виставка книг для дітей та видань з серії „Бібліотечка Літературного музею Уласа Самчука в Рівному".

Діти знайомляться з новими книгами.

Двісті портретів до ювілею

Олександер Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 92-річний пенсіонер Федір Кучер вирішив намалювати до 200-річчя з дня народження Тараса Шевченка 200 його портретів. І виконав завдання, яке сам перед собою поставив.

Ф. Кучер народився 18 лютого 1923 року в селі В'язівка, виховав трьох дітей, має четверо внуків. Усе життя він працював, малював картини, писав вірші. Написав і видав декілька книг, зокрема „Сатанинський ураґан" – енциклопедію сільського життя 1920-1930-их років й водночас страшну картину жахливої руйнації цієї основи українського етносу.

На хуторі Денисенків, де він пережив Голодомор, у 25 хатах померло з голоду 35 осіб. Ф. Кучер вижив, а його брат Левко з жінкою і п'ятьма дітьми, брат Каленик померли з голоду. Про них йдеться у „Сатанинському ураґані". Колгоспні активісти закатували біля хати 12-річного сина одноосібника Ілька Третяка тільки за те, що той не зміг їм дати зерна, на яке вони розраховували.

Ф. Кучер працював бібліотекарем, активно вів драматичний гурток. Захопився малюванням. Портрети Т. Шевченка він малює олією. Він є представником народного примітиву. 126 портретів митець вислав на прохання режисера, автора проєкту „Наш Шевченко" та фільму „Шевченко: ідентифікація" Сергія Проскурні до Національного культурно-мистецького та музейного комплексу в Києві „Мистецький арсенал", 60 закінчує малювати. 21 портрет подарував установам і деяким людям, зокрема Левкові Лук'яненкові.

27 лютого в „Мистецькому арсеналі" розпочався мистецький проєкт „Шевченкоманія". Його експозиція представляє понад 50 художніх творів Т. Шевченка з колекції Національного музею Т. Шевченка. В одній з заль ціла стіна завішана портретами Т. Шевченка, які намалював Ф. Кучер.

Федір Кучер не випускає з рук пензля. (Фото: Олександер Вівчарик)

Сліпі кобзарі співали в біля музею

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Незрячі кобзарі Лайош Молнар з Червонограду на Львівщині та Олександер Тріус з Ромнів на Сумщині 13 жовтня 2013 року стали авторами спільного концертного дійства біля обласного краєзнавчого музею, де незрячі лірник та бандурист представили слухачам низку кантів, релігійних псалмів, історичних дум, епічно-філософських роздумів про славний та страдницький шлях України. Заодно відбувся екскурс в минувшину кобзарства.

Цікавим також виявилося представлення інструментів, опанованих незрячими музикантами. Причому, деякі з цих інструментів – старосвітські.

За кобзарське свято рівняни дякували місцевому підприємцю, благодійнику Андрієві Ляшукові, котрому належить ідея зібрати в Рівному до гурту відомих продовжувачів кобзарської традиції. Він сам опанував гру на лірі.

Лайош Молнар (праворуч) та Олександер Тріус. (Фото: Євген Цимбалюк)

На Городищині пом'янули Шевченків рід

Олександер Вівчарик

ТОВСТА, Черкаська область. – До 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка місцевий люд вирішив вшанувати колишнього директора школи, далекого родича веикого поета Івана Шевченка. На свято „Тараса шлях пішов із Городищини у світ" 27 лютого прибули не лише місцеві жителі і школярі, не лише гості з сусідніх сіл Млієва, Вербівки, Зеленої Діброви, В'язівка, а й сини педагога – Олександер і Володимир, а також їхня двоюрідна сестра Тетяна Вікнянська.

О. Шевченко приїхав з Запоріжжя. Він – пенсіонер. На пенсію пішов з посади генерального директора об'єднання „Запоріжмеблі". В. Шевченко працює в комерційній структурі. Обоє шанують Т. Шевченка і гордяться, що походять з одного з ним роду. О. Шевченко склав генеалогічне дерево роду. Хто з нас знає своїх предків далі прадіда? А сини вчителя знають свого прапрадіда ще з 1703 року. То був козак Іван Швець з Кирилівки. Його син Андрій одружився з Фросиною Шевчихою. У них народилися сини: Іван – дід Тараса Шевченка і Кіндрат – пращур роду Івана Шевченка.

Шукаючи документальні підтвердження, Шевченки спілкувалися з усіма можливими родичами, вийшли свого часу і на відомого шевченкознавця, нині покійного Євгена Кирилюка. Їхніми дослідженнями зацікавився відомий дослідник родоводу Т. Шевченка Микола Лисенко, у якого немає тієї гілки, яку дослідили сини І. Шевченка. Він зокрема виявив, що до їхнього роду належать і славетні композитори Майбороди.

На святі побував Ігор Щербак – сільський голова Зеленої Діброви. Його дружина Світлана – праправнучка Т. Шевченка в шостому поколінні по лінії Красицьких, що йдуть від улюбленої сестри Тараса – Катерини.

На святі усі говорили щиро і тепло. Особливо розчулив присутніх виступ уродженки села Товстої, колишньої випускниці місцевої школи, письменниці, лавреата двох літературних премій, що нині живе в Смілі, Надії Матюшенко-Гребенюк. Вона згадала, як хотіла в дитинстві, щоб зовні суворий І. Шевченко був їй батьком, бо рідний загинув на війні.

Виступаючи, а також сини вчителя, згадали, що до школи І. Шевченко пішов у селі Шевченковому 1921 року, а 1933 року став студентом Черкаського педагогічного інституту, згодом навчався в Одесі. Працював учителем в школах Вільшанського району. Був директором шкіл в Моринцях і Товстій. Йому присвоїли звання Заслужений працівник освіти.

Пропам'ятну дошку, яку за власні гроші виготовив уродженець Товстої, керівник фермерського господарства „Царина" Олександер Рибченко, відкривали діти І. Шевченка, його племінниця, директор школи Олександер Погорілий і гостя зі Сміли. Був також єдиний батько першокласника цього села, а загалом дітей на всю школу лише 54.

Біля пропам'ятної дошки Олександер Шевченко і Надія Матюшенко-Гребенюк (крайні зліва), Володимир Шевченко (крайній справа). (Фото: Олександер Вівчарик)

Був з тих, хто жив Україною

Микола Галів

12 листопада 2013 року несподівано, на 88-му році діяльного, трудолюбного життя, перейшов у Божу вічність провідний член керґонксонської української спільноти, відомий громадський, науковий і політичний діяч, доктор економічних наук Осип Мороз. Ніби й роки поважні, а все одно смерть завжди приходить передчасно – з огляду на безконечність людських плянів і надій. Мавще багато плянів і надій і д-р О. Мороз, зокрема пов'язаних з Україною, якою він жив і до якої їздив щороку, а іноді й декілька разів на рік.

Покійний О. Мороз належав до ґенерації, яка не мала щастя насолоджуватись життям у молодості. Ця ґенерація виростала і формувался у найбільш жорстокий період Другої світової війни, яка особливо болюче вразила терени України. На українську молодь чигав або гітлерівський „бавдінст", або концентраційні табори, або вивезення на примусову працю до Німеччини.

Народився О. Мороз 12 грудня 1926 року у містечку Підгайці на Тернопільщині, в родині Григорія і Марії Морозів. Він був первісток, за ним прийшли на світ ще дві дочки, Зеня і Люба. Батьки дали дітям шляхетне родинне і релігійне виховання, освіту, а коли окоричневого окупанта почав змінювати окупант червоний, долучились до великого ісходу з рідної землі, рятуючи життя душі від більшовицького „раю".

Вперше я зустрівся з О. Морозом після закічення Другої світової війни, у таборі переміщених осіб Сомекасерне в Авґсбурзі, Баварія. Там ми стали товаришами. Разом розпочали навчання у Авґсбурзькій гімназії: О. Мороз, Михайло Рокуш, Петро Боднаренко, Степан Шишка і автор цих рядків. Водночас це була активна ланка Юнацтва. Згодом продовжили навчання у таборі Реґензбурґу, і високі студії в Українському Технічно-Господарському Іститутi, який був своєрідною українською Політехнікою. У той час ще не діяли німецькі університети. а цей український інститут начисляв понад 1,000 студентів – на аґрономічно-лісовому, інженерному й економічно-кооперативному факультетах.

Саме О. Мороз був організатором Юнацтва ОУН в Авґсбурзі, а згодом обласним провідником цієї формації у Реґенсбурзі.

1949 року він еміґрував до США. Студіював у Ню-йоркському Університеті, де у 1963 році захистив маґістерську працю з ділового адміністрування. Згодом, у 1972-1974 роках, студіював на економічному факультеті Українського Вільного Університету у Мюнхені, де здобув докторат з економіки. Працював у різних економічних ділянках, в останні роки перед виходом на пенсію – у коледжі Університету Ню-Йорку як викладач-професор. Є автором декількох книжок, зокрема – „Модерна нація: українець у часі і просторі", був активним членом Товариства українських інженерів, Наукового Товариства ім. Шевченка, дійсним членом Української Вільної Академії Наук.

Похоронні обряди відбулись у похоронному заведенні Г. Б. Гюмістона, у Керґонксоні. Панахиду відслужив о. д-р Іван Кащак і виголосив прощальне слово. Від друзів і приятелів покійного прощав автор цих рядків, а від громади „Золота Осінь" і Керґонксону – д-р Мирослав Немилівський.

18 листопада 2013 року в церкві Святої Трійці, що біля Союзівки, о. І. Кащак відслужив заупокійну Святу Літурґію і попрощав у Божу вічність члена парафії О. Мороза. Тлінні останки покійного похоронено на цвинтарі св. Духу у Гемптонбурзі, штат Ню-Йорк. Надгробні обряди довершили о. І. Кащак у співслужінні священика Української Православної Церкви о. Юрія Базилевського, який під час поминок виголосив прощальне слово як колишній голова Товариства українських інженерів. Також під час поминок прощав покійного Осипа д-р Анатоль Камінський, давши високу оцінку його діяльному життю.

На закінчення сини Мирон й Андрій дякували від імені родини отцям І. Кащакові і Ю. Базилевському за проведення похоронних обрядів, промовцям і всім учасникам.

Дружині Марії, синам Андрієві і Миронові з родинами та онукам складаю глибоке співчуття.

Ню-Йорк

Одеса прощалася з творцем „Будинку з ангелом“

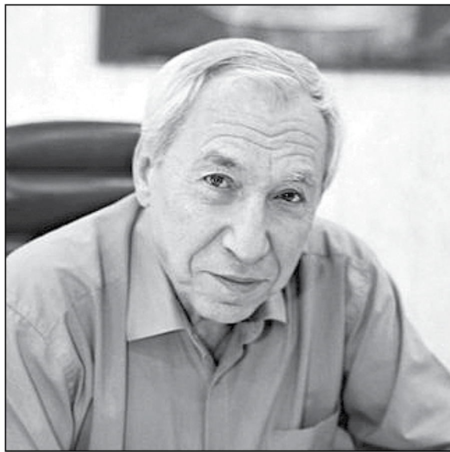
Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – За розпорядженням міської ради 13 квітня було оголошено в Одесі днем жалоби, рух транспорту в центрі міста був перекритий. Саме цього дня поховали на Другому християнському цвинтарі Бориса Литвака – Героя України, почесного громадянина міста і області, багатолітнього вихователя спортивних зірок, творця Центру реабілітації дітей-інвалідів „Майбутнє“, який усі знають як „Будинок з ангелом“. Він помер на 85-му році життя.

Прощання відбулося в „Будинку з ангелом“, куди прийшли сотні одеситів, щоб покласти квіти до портрета свого загального улюбленця.

Символ благодійности – „Будинок з ангелом“ в Одесі. (Фото: Сергій Горицвіт)

Св. п. Борис Литвак.

Ідею створення обласного благодійного фонду реабілітації дітей-інвалідів „Майбутнє“ Б. Литвакові підказала його тяжко хвора донька. На знак пам'яті про неї у 1996 році з'явився „Будинок з ангелом“, створений на благодійні пожертви небайдужих людей з усього світу, які відгукнулися на пропозицію Б. Литвака підтримати дітей з патологією центральної нервової системи та опорно-рухового апарату.

Центр розрахований на одночасний прийом 120 клієнтів до 16 років. Лікування у ньому пройшли понад 20 тис. дітей з усієї України, для проживання яких створено готель-пансіонат. В самому центрі діє театр, є виставкова заля, кімнати для ігор та спортивних вправ, комп'ютерна кляса.

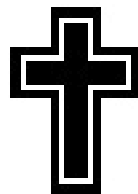
Фасад будинку прикрашає золотий Ангел надії й милосердя – подарунок одеського скульптора Михайла Реви.

„Freedom House“...

(Закінчення зі стор. 1)

шлях до знищення України. Також Росія вимагає перенести президентські вибори. Виходить, Кремль хоче, щоб у Києві залишився нинішній уряд, який вони називають нелегітимним, замість того, щоб мати справу з владою обраною на демократичних виборах. Те, що пропонує Росія суперечить інтересам України. Путін керується не українськими інтересами. Він зацікавлений отримати контролю над українськими територіями, як у Криму, і дестабілізувати ситуацію в решті країни. Мовляв, у такому стані Україна стане нецікавою для Евросоюзу і Сполучених Штатів, і Захід втратить інтерес до України. Ось чого прагне Путін“, – підкреслив керівник „Дому Свободи“ Д. Кремер.

(„Голос Америки“)

Ділимося сумною вісткою,
що в понеділок, 31 березня 2014 року
відійшла у вічність наша дорога
Мама, Бабця і Тета

св. п.

Евдокія Сороханюк

З дому Вірстюк

народжена 15 березня 1919 року в селі Жаб'є на Гуцульщині.

Залишила в смутку:

дочку	- Анну Боднар
внуків	- Ерика Олега Боднара
	- Александру Андрею Боднар
	- Захара Модеста Боднара
сестрінків	- Миколу Зитинюка
	- Івана Зитинюка з родиною
	- Марійку Тейлор з родиною

ближчу і дальшу родину на Україні

Похорон відбувся в понеділок, 7 квітня 2014 року, о год. 10 ранку з церкви Архистратига Михаїла, 1013 Fox Chase Rd, Jenkintown, PA 19046, а відтак на Lawnview Cemetery, Jenkintown, PA 19046.

Хто бажає, може скласти пожертви в імені св. п. Евдокії на:

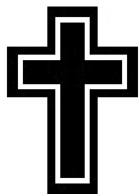
Ukrainian American Federation
700 Cedar Rd, Jenkintown, PA 19046

або

Ukrainian American Relief Committee
1260 Cottman Ave, Philadelphia, PA 19111

Просимо о молитви за душу Покійної Евдокії.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 31 березня 2014 року
відійшла у вічність, проживши 90 літ

св. п. Анна Дорош

з дому Бурян

вдова по св. п. Петрові, мати св. п. Івана та Петра.

Похоронні відправи відбулися в суботу, 12 квітня 2014 року, в Українській католицькій церкві св. Михаїла, Jenkintown, PA. Тіло спочило на Lawnview Cemetery, Rockledge, PA.

У смутку залишилися:

невістка	- Ірка Зазуляк
внуки	- Наталка Бурян-Шнайдер з чоловіком Джейсоном та дітьми Віолею та Леонорою
	- Олесь Бурян з донею Мілею

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) або на Ukrainian Federation of America.

Вічна Їй пам'ять!

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!